

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH LAO-ĐI-XÊ

🦋 Vậy thì, anh ấy không bao giờ làm xong được điều đó. Tôi nói, “Tôi đã trễ cho lễ cưới của...Sanh ra trễ một chút, đám cưới của tôi trễ một chút, ước gì tang lễ của tôi có thể thật trễ!” Đó là điều mà tôi thực sự muốn trễ, thật trễ.

2 Không, đó là những cú điện thoại tại nhà, tôi hầu như, khó có thể thoát ra được. Và rồi sau khi vợ tôi và con cái đã rời khỏi sớm, tôi thật sự có rất nhiều việc. Và rồi nhiều người những nơi khác nhau, cầu nguyện, và ngay bây giờ đang đi vào; và sự khải thị của Chúa đã đến cho một anh em; người chị đang đứng đằng sau đó, bị đau; anh em biết tôi có ý nói gì, chỉ cứ đi, đi, đi, đi. Và thậm chí tôi không được bắt tay với vài người bạn của tôi ở đây đến từ Goergia và những nơi khác xung quanh, ở trên Ca-na-đa tới. Tôi thật cảm thấy tệ kinh khủng về việc không bắt tay với anh em được.

3 Và, nhân tiện, Fred ở đâu tối nay, Fred Sothmann? Fred, anh còn nhớ thời gian đó anh đã gọi tôi từ Ca-na-đa, đang đi xuống, và tôi bảo anh đừng có đến bằng xe hơi không? Dù sao đi nữa, anh đến; bị đụng xe, giống như...xé nát chiếc xe hơi của anh, giống như đã giết chết vợ anh, gia đình, anh bị gãy mũi, và đưa hết thầy họ vào trong bệnh viện.

4 Cách đây một lát lúc tôi đang ra đi, ngay giữa trưa, Anh Ben tại đây đang đứng ngoài đó, đi về hướng tôi. Và Rosella đi ngang qua đó, cô ấy bảo, “Tôi đang về nhà.”

Tôi nói, “Rosella!”

Cô ấy nói, “Có chuyện gì vậy, Anh Branham?”

Tôi nói, “Tôi cảm thấy thực sự buồn cười về điều đó.”
Hiểu không?

Nói, “Chuyện gì sẽ xảy ra chẳng?”

Tôi nói, “Tôi không biết. Có vẻ như đối với tôi, Điều gì đó đã cảnh báo tôi.”

⁵ Cô ấy gọi cho tôi vài phút trước, cô ấy bị tai nạn. Và vì vậy, không ai bị thương, nhưng đó là bàn tay của Chúa. Và cô ấy đã trượt (Ở phía Bắc tất cả đều băng giá.) và cô ấy trượt tại Indianapolis, và bắt đầu trượt qua đường rất nhanh theo hướng *này*. Và cô ấy hét lên, “Ồi Chúa, xin giúp con!” Chiếc xe lại quay ngược theo hướng *này*, quay lại và đi vào làn bên phải của nó, và bắt đầu bên phải. Cô ấy tiếp tục đi trên con đường, cô ấy nói, “Chao ôi, chao ôi, tôi thật biết ơn biết bao khi thoát ra khỏi điều đó, vì những chiếc xe khác đang chạy tới ngay trên cùng đường đó, chạy như bay.” Vì vậy cô ấy băng qua đường, và sau đó cô ấy dừng lại ở đó để...tôi tin rằng, điều gì đó, khiến cô ấy đã dừng lại để lấy cho cô ấy một tách cà phê hoặc một cái gì đó. Và ngay trước khi cô bước ra khỏi chiếc xe đó, một chiếc xe khác lao ngay sau lưng xe cô, một chiếc khác ngay sau nó, một cái khác ở ngay sau nó, và ở đó tất cả chúng chất thành đống. Nhưng nói cô bị chấn động một chút, nhưng không tệ lắm, nhưng cô muốn cảm tạ Chúa, và gọi và kể với hội thánh để cảm ơn Chúa rằng cô đã không bị thương hay bất cứ điều gì, và xin hội thánh tiếp tục cầu nguyện để cô về đến nhà. Xem đó, cô là người mới biết lái xe, cô vừa lấy bằng lái xe của mình. Vì thế, tôi thật biết ơn.

⁶ Nhưng luôn luôn trả giá để nhận lấy những lời cảnh báo đó của Chúa. Cô ấy nói, “Ồ,” cô ấy nói, “tôi bị lỡ mất một ngày làm việc.” Một ngày làm việc mà là gì? Phải tốn hơn thế nữa để sửa lại phía sau xe, đấy. Vậy tốt nhất để—để làm cho anh em...là hãy ở lại với Chúa. Chẳng đúng vậy sao? Nếu Ngài bảo cho chúng ta điều gì, tốt hơn chúng ta nên ở lại với Điều đó. Bởi vì Ngài luôn đúng. Phải không? Luôn luôn đúng!

⁷ Bây giờ, ồ, đây là một...thật là một tuần lễ tuyệt vời. Tôi thật sự không biết tự diễn đạt như thế nào với Đức Chúa Trời và với anh chị em dân sự vì tuần lễ tuyệt vời này. Đây là một vài trong tám ngày hạnh phúc nhất mà tôi từng rao giảng trong đời mình. Đúng vậy. Tôi đã—tôi đã học được rất nhiều điều về Chúa và lòng nhân từ dịu dàng của Ngài, và tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng ta, và để thấy Thánh Linh của Ngài hoạt động trở lại trong hội thánh. Và tôi rất vui khi thấy những ân tứ bắt đầu hoạt động trở lại trong hội thánh lần nữa. Hiểu không?

8 Bây giờ, một lần ở đó, khi anh em đi khỏi, dường như thể người nào đó thực sự sẽ đi vào, sẽ chỉ—chỉ làm ô nhiễm nó đi, anh em biết đấy, họ sẽ cứ bắt đầu làm bất kỳ điều gì. Và khi anh em làm ô nhục những ân tứ đó, Đức Chúa Trời sẽ làm ô nhục anh em. Hiểu không? Đúng thế. Anh em phải làm chúng cho đúng. Và, cách mà chúng ta muốn là chỉ khi nó ở trong trật tự, cách mà họ nói tiếng lạ. Không chỉ trích dẫn lời Kinh Thánh, nhưng nói điều gì đó mà sắp sửa xảy ra. Và nếu anh em sẽ cứ tiếp tục giữ lòng kính cẩn thực sự với điều đó, nó sẽ bắt đầu...Nếu người nào mất trật tự trong hội thánh, Đức Thánh Linh sẽ phán ra điều ấy ngay và nói họ biết đó là ai. Và ở đó, họ sẽ—họ sẽ cảm thấy bị sửa trị và đi đến bàn thờ. Đó là những gì mà ân tứ đó dành cho.

9 Và gặp vị mục sư của chúng ta tại đây, Anh Neville, anh ấy là một kiểu chàng trai e thẹn, nhút nhát. Và tôi nói cho anh em biết, anh ấy đã...dường như thể anh chẳng bao giờ nắm vững về điều đó khi nó đến với Ngũ Tuần. Nhưng để thấy anh đứng lên và thông giải các tiếng lạ và nói tiên tri, tôi nói với anh em, anh ấy đã đi một chặng đường dài. Đúng. Chúng ta hãy cầu nguyện cho mục sư của chúng ta.

10 Và, thấy đó, những ân tứ bắt đầu đến trong hội thánh. Và người anh em trẻ, khiêm nhường khác tại đây, anh có mặt tại đây, anh ấy...có lẽ ở nơi nào đó tại đây. Tôi đoán anh ấy, anh ấy luôn có mặt. Anh là anh chàng trẻ tuổi rất khiêm nhường, trước đây là một trong những thành viên ban trị sự tại nhà thờ ở đây, Anh Higginbotham, một người đáng quý, tin kính. Và để thấy rằng anh ta đã nhận được ân tứ nói tiếng lạ, ai có thể nghĩ rằng Anh Higginbotham sẽ làm được điều đó? Một chàng trai e thẹn, vụng về, không muốn được biết đến, bởi bất kỳ chỗ nào, ở lại phía sau. Nhưng, xem đó, Đức Chúa Trời có thể lấy một người như thế và sử dụng anh ấy, đấy, bởi vì thoạt đầu, anh không muốn làm điều đó. Nếu anh ấy muốn làm điều đó, anh ấy có thể trở nên kẻ huyênh hoang khoác lác. Nhưng hễ chừng nào anh xuất hiện chỗ anh không muốn làm, có lẽ Đức Chúa Trời có thể sử dụng anh giống như thế.

11 Junie có ở đây, anh ấy...ờ, anh ấy ở sau cây cột từ chỗ tôi.

¹² Tôi sẽ nói điều này, tôi đã nghe nhiều người nói tiếng lạ. Và tôi nghĩ tất cả đều đến từ Chúa, bởi vì anh em không thể tạo ra âm thanh mà không có nó có ý nghĩa gì đó đối với ai đó, ở một nơi nào đó. Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói, “Không có âm thanh nào mà không có ý nghĩa,” có nghĩa là không có một âm thanh nào mà không mang ý nghĩa gì đó. Anh em không thể phát ra bất kỳ tiếng nào trừ phi nó có nghĩa gì đó. Tôi thường tự hỏi điều đó sẽ như thế nào cho đến lúc tôi đi Châu Phi và nghe tất cả những tiếng ồn ào của họ, và lúc ấy tôi tìm ra đó là tiếng của người nào đó. Đôi khi đó là một tiếng giống như thiên sứ, và đại loại như vậy.

¹³ Nhưng Junie Jackson, một thầy giảng đồng quê, rụt rè, lạc hậu, hơi nhút nhát một chút từ trong giáo hội Giám Lý, ở dưới—dưới gần Elizabeth, Indiana, con đường phía sau những cánh rừng phía sau. Yên lặng, sẽ chẳng nói gì cả, hầu như chậm chạp, trông giống như anh ấy...Tôi thấy đôi khi, tôi muốn gặp anh, bắt tay anh, nói, “Hãy nói điều gì đó đi, Junie, đấy, đừng cứ ngồi đó nhìn tôi như thế.”

¹⁴ Chúng tôi sẽ ngồi xuống một gốc cây trong rừng, và anh ấy sẽ ngồi đó và nói, “À...tôi đoán...không sao đâu.”

¹⁵ Tôi sẽ nói, “Ồ, Junie, tôi—tôi cảm thấy giống như ‘hãy để tôi nói điều ấy cho anh,’ anh thấy đấy. Anh—anh quá chậm chạp đối với tôi, đấy.” Và Đức Chúa Trời đã ban cho anh ấy một—một—một ân tứ nói tiếng lạ; tôi chưa bao giờ nghe ngôn ngữ nào rõ ràng hơn trong cả đời tôi. Hiểu không?

¹⁶ Hãy quan sát Ngài trong hội thánh. Nhìn thấy người phụ nữ đó nói sáng nay mà không biết người phụ nữ kia? Và một người không biết người khác, và người này, âm thanh của tiếng nói mà đã được nói; và khi nó được thông giải, trong cùng một âm thanh, các nguyên âm, các dấu chấm; hết như vậy, trở lại. Và sứ điệp thì hoàn hảo, đối với hội thánh. Thấy điều đó như thế nào không? Bây giờ, chúng ta nên cảm tạ Đức Chúa Trời. Bây giờ, đừng có ưỡn ngực ra. Nếu anh em làm vậy, anh em sẽ tự tâng bốc mình, và ma quỷ sẽ nắm lấy anh em. Cứ khiêm nhường; nói, “Ồ Chúa ôi, xin giữ con ở phía sau, đừng bao giờ để con đi trước thời gian.”

17 Ngài sẽ không bao giờ để cho anh em trở nên mất trật tự. Lúc nào đó, nếu có làm, điều đó sẽ—điều đó sẽ không thành vấn đề. Nếu anh em làm thế, ồ, mục sư ở đây sẽ—sẽ nói cho anh em biết. Xem đó, các—các ân tứ không có lúc anh em...khi chúng ta đang rao giảng. Thường thường, nếu các ân tứ đạt đến sự làm việc tốt trong hội thánh, chúng tôi sẽ gặp anh em gặp một thời gian lâu trước buổi thờ phượng khác; hãy để cho Chúa làm việc với anh em ở đó, anh em thấy, vì thế thì về phần này nó sẽ không làm gián đoạn chút nào. Vậy thì, trong lúc chúng ta ở trong hội chúng, đôi khi anh em phải giữ yên lặng của mình một chút. Nhưng nếu Đức Chúa Trời có một sứ điệp, nơi nào đó hoặc Ngài sẽ mang nó ra, đấy, cứ để Ngài làm việc, nhưng hãy thực hiện điều đó theo sự giảng dạy của Kinh Thánh. Và Anh Neville có lẽ sẽ giảng dạy về những điều đó, mà chúng ta sẽ cố gắng thực hiện nó. Tôi sẽ cố gắng giúp đỡ anh ấy hễ chừng nào chúng ta có thể, cả hai chúng ta với nhau, để đưa nó ra và tỏ cho anh em thấy nó được sử dụng như thế nào.

18 Anh cảm thấy tốt hơn chứ, người anh em Ba Lan của tôi? Tốt lắm. Ồ, thật Chúa ban phước cho anh ấy! Cách đây tám năm, đã nói cho anh ấy điều gì đó sắp xảy ra. Anh ấy bị hoang mang, một người theo phái ba ngôi nghiêm ngặt thực sự. Và ngày nọ, Chúa phán, “Có một người đang đến, người đó có mái tóc sẫm và mắt nâu, chắc nịch. Đừng từ chối người, Ta sai người ấy đến với người.” Tôi chọn ra một chỗ trong Kinh Thánh mà anh ấy hoang mang, tôi ghi xuống một mẫu giấy và đặt ở đó. Sau một lát anh ta đến đây.

Vợ tôi nói, “Có một người ngoài đó muốn gặp anh.”

Tôi bảo, “Anh ấy đấy, đưa anh ấy vào.”

19 Và anh—anh ấy đã kể cho tôi những gì đã được bảo cho anh trong...dưới sự hà hơi của Đức Thánh Linh. Anh đã luôn luôn tin và nắm chặt lấy Sứ điệp, và vân vân như thế nào, ở giữa vòng dân sự của anh; tuy vậy đã bị chỉ trích, anh đã ở lại đứng với Nó. Đã nói, cách đây một thời gian, trong buổi nhóm, rằng tôi đã nói với anh và gọi tên anh ấy. Và tôi đã từng nói tên đó như thế nào, tôi không biết. Anh kể tôi đã phải đánh—đánh vắn nó ra, hay điều gì đó hoặc khác, trong buổi nhóm. Nói rằng anh ấy đang

bồng một bé sơ sinh trong cánh tay mình mà đưa bé nổi mẩn đỏ trên mặt nó, và nói bé sơ sinh đã được tẩy sạch hoàn toàn, thật hoàn toàn. Và thật Chúa...

20 Và tôi nói, “Ồ, điều mà anh cần bây giờ là đi xuống với hội thánh và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.”

21 Cách đây một thời gian tôi đã gặp anh ta trên đỉnh núi, vì anh đã đi xuống, đã chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Bây giờ anh ấy đã thỏa lòng, cảm thấy tốt, và trở về nhà. Tôi hy vọng anh ấy thông dịch cho tôi ở Ba Lan vào một trong những ngày này, và nước Đức, và ở đó, khi tôi quay lại những nơi đó. Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi.

22 Rất nhiều điều phong phú vô cùng mà Chúa chúng ta thực hiện! Chỉ thấy sự nhân từ của Ngài—của Ngài, nó xảy ra từ phương đông, tây, bắc, và nam như thế nào, Ngài đang dẫn dắt những con cái yêu dấu của Ngài; đang đến với nhau, kéo ra, làm rúng động. Rất nhiều điều được nói!

23 Bây giờ, đừng quên, tối Chúa Nhật tới, ý Chúa chúng ta, tối Chúa nhật sắp tới, chúng ta sẽ có...sáng Chúa Nhật tới, đúng hơn là, chúng ta sẽ có buổi nhóm chữa lành. Lý do tôi nói về điều đó, có lẽ lúc đó nếu có quá nhiều điều dành cho sáng Chúa Nhật thì tôi sẽ có đêm Chúa Nhật để quay trở lại, anh em thấy đấy. Nhưng nếu tôi có thể giảng cho họ hết cả buổi sáng Chúa Nhật, ồ, được thôi.

24 Tối thứ Tư là buổi nhóm cầu nguyện giữa tuần. Bây giờ, với anh chị em mà có nhà ở chung quanh đây, anh chị em tập trung ở đây, có buổi nhóm cầu nguyện. Đừng bỏ lỡ điều đó, hãy tiếp tục với nó, đấy. Và cầu nguyện, tìm kiếm gần gũi Chúa hơn. Đừng bao giờ để sự cuồng tín len vào giữa vòng anh em. Giữ...Có thật nhiều điều thật để khỏi nhận một điều giả dối, đấy, đừng—đừng có ngã về phía sai trái. Hãy ở lại đúng đắn.

25 Tôi có nghe một tiếng “A-men” quen thuộc mà tôi đã nghe trong nhiều năm, Anh Russell Creech. Họ nói với tôi rằng Patty là người nói tiếng lạ ở đó vào đêm nọ. Patty, cô ở đâu? Cô ở đây không, cô ư? Vâng, chà, thậm chí tôi không biết nếu tôi đã thấy cô ấy. Nhưng tôi tin rằng tôi đã ôm đứa trẻ đó trong tay và dâng

nó cho Chúa, ngay tại đây. “Và cô ấy là một thiếu nữ trẻ,” Meda bảo, “một cô bé vị thành niên trẻ trung, xinh đẹp,” với quyền phép của Đức Thánh Linh ở trên cô, nói tiếng...Russell, anh là một người giàu có. Vâng, thật vậy.

26 Chị Creech ở đâu? Tôi đã không thấy chị. Chị có ở quanh đây không? Phía sau đó.Ồ, Chị Creech, tôi cảm tạ biết bao rằng Chúa đã ban cho chị một đứa con như thế, ồ, chị không nhận ra thật—thật biết ơn đến thế nào. Ở tuổi vị thành niên các cô bé đang cười khúc khích và cười đùa và cứ như thế, anh em biết đấy, với những chuyện vô nghĩa với những anh chàng này, những mái tóc đuôi gà của chúng và mọi thứ, và như thế; và cô bé này với quyền phép của Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ tại đây.Ồ, chào ôi!

27 Ừm! Bao nhiêu người tối nay, những nhà truyền giảng Ngũ Tuần, mà sẽ dâng lên cả cuộc đời mình nếu họ có thể nhìn thấy cô con gái vị thành niên của họ, mà ra ngoài với những buổi nhạc kích động, làm điều đó.

28 Cứ—cứ đánh giá điều đó đi, thưa anh em. Tôi biết những gì anh em đang làm ở tại Interstate, tôi đã làm giống như vậy, đã làm việc nhiều ngày cực nhọc, nhưng, anh em...để nuôi nấng con cái. Nhưng nên nhớ rằng, Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài ban thưởng. Vâng, thật vậy! “Ta sẽ trả lại cho.”

29 Xin Đức Chúa Trời ban phước cho cô, Patty. Cô bé, tôi—tôi sẽ không biết được cô nếu tôi có gặp, tôi nghĩ vậy, nhưng đừng bao giờ rời bỏ con đường ngay thẳng đó nhé, cô bé. Đừng bao giờ để ma quỷ đưa bất cứ—bất cứ thứ gì vào cô, giống như một quả táo bằng vàng xinh đẹp, vì nó sẽ là một quả chanh, đấy. Hãy thả thứ đó xuống và để nó như thế. Cứ để mắt mình ngay trên Đấng Christ, ngay trên cây Thập tự. Và cứ tiếp tục di chuyển tiếp, vì thì giờ đã gần rồi. Hiểu không?

30 Rất nhiều điều thúc đẩy tôi có thể cứ nói ra, những ơn phước của Đức Chúa Trời. Tôi đã không thể đến thăm nhiều người và cả tuần này tôi đã không cầu nguyện cho hơn năm mươi người, tôi đoán vậy, và những người vào ra, và các ca cấp cứu và những gì đến, và vân vân, song tôi đã bận rộn nghiên cứu. Nhưng bây giờ, Chúa Nhật tới, chúng ta sẽ cầu nguyện cho dân sự, và cầu xin

Chúa giáng xuống và ban cho chúng ta quyền phép vĩ đại, và tỏ bày chính Ngài cho chúng ta vào sáng Chúa Nhật kế tiếp, ý Chúa.

³¹ Ô, tôi thật ghét bắt đầu về thời đại hội thánh này bởi vì tôi biết đó là thời đại cuối cùng trong các thời đại. Và bây giờ, trong bài này, sẽ dẫn đến sự—sự kết thúc của Bảy Thời đại Hội thánh. Anh em có thích nó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, hãy nhớ, tôi nói điều này ở phần kết thúc như tôi đã nói lúc ban đầu, có thể có nhiều điều, có thể có nhiều điều mà các bạn kiên quyết không đồng ý với tôi, nhưng đừng giữ điều đó chống lại tôi, đấy, cứ yêu mến tôi, dù sao đi nữa, bởi vì nó sẽ chẳng có gì khác biệt những gì anh em làm hay những gì anh em muốn nói, tôi sẽ nghĩ giống như anh em; nếu có điều gì, nữa, đấy, nếu bất cứ điều nào, tôi có thể nghĩ nhiều hơn về anh em. Nhưng tôi yêu thương anh em, Đức Chúa Trời biết điều đó, không có một người nào có thể gọi Danh Chúa Jêsus Christ ngoài những gì mà tôi yêu mến người ấy. Hiểu không?

³² Và tôi không bao giờ muốn sự cay đắng hay lãnh đạm nào, dù chúng ta có thể chắc chắn bất đồng. Nếu chúng ta đang ngồi ăn cùng bàn và một người ăn một loại bánh có nhân, và một người, ăn bánh khác, điều đó cũng giống như ngay tại đây, hãy xem. Khi đến với sự thông công với nhau, chúng ta yêu thương nhau. Và nếu chúng ta không làm điều đó, thế thì chúng ta nên làm điều đó. Và nếu...chúng ta sẽ không bao giờ tiến xa hơn trong Chúa cho đến khi chúng ta làm được điều đó.

³³ Chỉ đừng quên, đừng quên rằng ân tứ vĩ đại nhất của tất cả những ân tứ là tình yêu thương. “Dù tôi nói được các thứ tiếng của loài người và các thiên sứ, để thân thể mình bị thiêu đốt như là một của sinh tế, hiểu được tất cả tri thức, và vân vân, tôi chẳng là gì cả. Vì vậy...Nhưng khi nào sự trọn vẹn đến, đó là tình yêu thương...” Nếu tất cả những ân tứ thuộc linh không được kết dính vào nhau bằng tình yêu thương, nó sẽ không giữ chặt được. Bất cứ miếng vữa khác sẽ nứt ra, “Nhưng tình yêu thương còn lại đời đời.” Xem đấy, đó là Cô-rinh-tô Nhất 13.

³⁴ Bây giờ, tối nay, đi vào thời đại hội thánh vĩ đại này. Ô, chao ôi! Bây giờ, có lẽ khoảng chín giờ mười lăm (tối nay). Và bây giờ tôi chắc chắn lấy làm tiếc rằng chúng ta không có đủ chỗ,

nhưng...để mọi người ngồi, chỗ ngồi mọi người, thì đúng hơn, nhưng chúng ta thật sự không có điều đó, và có lẽ ngày nào đó chúng ta sẽ có.

³⁵ Nhưng bây giờ tôi muốn nhờ anh em làm ơn cho tôi. Anh em hiểu được lập trường của tôi và anh em biết những gì tôi sẽ phải trả giá ngày nào đó, anh em thấy, và thì giờ đang gần kề. Thấy không? Vậy thì, tôi muốn anh em làm điều này, luôn luôn cầu nguyện cho tôi. Và hãy nhớ, tôi đã thành thật như tôi biết phải thành thật thế nào, đấy. Và tôi nhận ra rằng tôi không còn là một đứa trẻ nữa, tôi đã năm mươi mốt tuổi. Và tôi—tôi khi tôi...Tôi không thể đi cho đến khi Chúa gọi tôi. Và tôi sẽ đi con đường mà Ngài muốn tôi đi, và sẽ là thế. Hiểu không? Nhưng tôi phải thành thật và nói ra Lễ thật, bất chấp hết. Cho nên tôi biết đôi khi là một chặng bước đi đây cô đơn, nhưng hễ chừng nào Ngài ở cùng với anh em, thì điều đó có gì là quan trọng? Hiểu không?

³⁶ Bây giờ, trước khi chúng ta đi vào thời đại hội thánh vĩ đại này, tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể đứng bây giờ để dâng lời cầu nguyện không, chỉ một lúc nữa thôi. Điều đó hầu như để cho anh em thư giãn và cảm thấy khỏe hơn. Trong buổi nhóm kết thúc, có...Bao nhiêu anh em tại đây muốn được nhớ đến trước Đức Chúa Trời? Hãy đưa tay anh em lên cho Đức Chúa Trời, “Xin nhớ đến con, Ôi Chúa, vào sự kết thúc của thời đại. Khi đời sống đã trôi qua hết rồi, xin nhớ đến con.”

³⁷ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con không có đủ lương để diễn tả lòng biết ơn của mình vì Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời hằng sống đã ở giữa vòng chúng con trong tuần lễ cuối cùng này, vì những điều mà chúng con đã học được về Ngài, Ngài đã khải thị chính Ngài cho chúng con suốt thời gian như thế nào, và Ngài đã khiến cho Lời Ngài thật tỏ tường với chúng con. Thật chúng con đã chờ đợi Ngài, chúng con đã—đã cố gắng bày tỏ tình yêu thương của mình, và không làm được, lạy Chúa, vì những lương phạm trần không thể làm được điều đó. Để cứu...vì thậm chí đã cứu chúng con, và Ngài...vì ban cho chúng con sự đói khát Ngài. Vì có Lời chép rằng, “Phước cho những người đói khát,” (chỉ với người đói khát, đó là một ơn phước) “đói khát sự công bình.” Rồi Ngài đã đưa ra lời trích dẫn tuyệt vời đó, “Vì họ

sẽ được no đủ!” Bây giờ, Chúa ôi, chúng con tin điều đó. Xin tha thứ cho chúng con vì những thiếu sót của chúng con.

³⁸ Và khi chúng con đi vào tối nay ở... với thời đại hội thánh cuối cùng này, là Lao-đi-xê, sau khi chúng con đã nhìn thấy những câu Kinh Thánh và lịch sử đúng với mọi lúc hoàn toàn chính xác. Vì vậy, Cha ôi, chúng con biết câu trích dẫn từ lời tiên tri vĩ đại của Ngài ở đây, của thời đại cuối cùng này, nó sẽ giống như sáu thời đại khác đã từng xảy ra. Lạy Cha, con cầu xin Ngài ban cho Đức Thánh Linh đến với chúng con tối nay, bây giờ, ban phước cho chúng con khi chúng con đợi chờ Ngài thêm nữa. Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men. Xin mời ngồi.

³⁹ Ý Chúa, quyển sách sẽ...ra mắt ngay khi chúng ta có thể. Anh Leo đang lấy nó ra khỏi băng từ tính, để tiếp tục...tiếp tục với việc ghi tốc ký, từ đó đi đánh máy, rồi làm thành quyển sách.

⁴⁰ Và nhân đây, Rosella sẽ sớm có quyển sách của cô ấy, *Một Người Nghiện Rượu Được Cứu*. Tất cả các bạn đều nhớ câu chuyện của cô ấy, cách mà Đức Thánh Linh đã gọi cô ấy trong buổi nhóm. Và cô ấy đã...bị bốn viện cai nghiện rượu lớn nhất từ chối, và bị các bệnh viện tại Chicago từ chối. Và Chúa Jêsus, trong phút chốc, đã lấy nó đi khỏi cô. Cô cứ đi từ nhà tù này đến những nơi khác, nói cho nhiều người Đức Chúa Trời có thể giải cứu như thế nào, trò chuyện với những người nghiện rượu và đại loại như vậy. Cô đã...bởi lời làm chứng của mình, đã chinh phục được nhiều người về cho Đấng Christ.

⁴¹ Thời đại hội thánh đầu tiên, anh em có thể nói cho tôi biết đó là gì không? Ê-phê-sô. Thứ hai? Si-miéc-nơ. Thứ ba? Bệ-găm. Thứ tư? Thi-a-ti-rơ. Thứ năm? Sạt-đe. Thứ sáu? Phi-la-phi-đen-phi-a. Thứ bảy? Lao-đi-xê.

⁴² Thời đại đầu tiên là giữa năm s.c. 55 đến năm 170, Ê-phê-sô. Si-miéc-nơ, từ 170 đến 312. Bệ-găm, 312 đến 606. Thi-a-ti-rơ, 606 đến năm '520. Sạt-đe, '520 đến 1750. Phi-la-đen-phi, 1750 đến sáu...'06; bây giờ, đã bắt đầu qua thời đại Lao-đi-xê, chuyển tiếp qua, và tối hôm qua chúng ta đã đi vào sự chuyển tiếp một chút. Bây giờ, tối nay chúng ta, học phần cuối của thời đại Lao-đi-xê.

43 Chúng ta tin rằng hội thánh Lao-đi-xê bắt đầu vào s.c. 1906. Tôi tiên đoán...Bây giờ, hãy nhớ, “tiên đoán,” đặc biệt anh em đang lắng nghe băng ghi âm. Tôi không nói nó sẽ như vậy, nhưng tiên đoán rằng nó sẽ kết thúc vào năm 1977, rằng hội thánh sẽ hoàn toàn đi vào sự bội đạo và nó sẽ bị nhả ra khỏi miệng Đức Chúa Trời. Và sự Tái lâm, hay Sự Cất lên của Đấng Christ, có thể đến bất cứ lúc nào. Bây giờ, tôi có thể bỏ lỡ một năm, tôi có thể bỏ lỡ nó hai mươi năm, tôi có thể bỏ lỡ nó một trăm năm. Tôi không biết ở đâu nó...Nhưng tôi chỉ tiên đoán điều đó theo khái tượng mà Ngài đã tỏ cho tôi, và mất thời gian, cách mà nó đang tiến triển, tôi nói nó sẽ là lúc nào đó vào giữa năm '33 và '77. Ít—ít nhất, quốc gia vĩ đại này sẽ bước vào một cuộc chiến mà sẽ làm nó tan thành mây khói, đấy. Bây giờ điều đó gần thật rồi, thật gần kinh khủng. Và tôi có thể sai, tôi đang dự đoán. Mọi người hiểu không? Hãy nói, “A-men,” nếu anh chị em hiểu. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không?

44 Nhưng Chúa đã tỏ cho tôi thấy một khái tượng về một người đàn bà quyền lực vĩ đại, vào năm '33, 1933, trên báo chí. Về cách mà “Roosevelt sẽ khiến...ông ấy đã khiến thế giới đi đến chiến tranh như thế nào.” Cách mà “Mussolini sẽ tiến hành cuộc xâm lăng đầu tiên của ông ta đến Ethiopia và ông chiếm lấy nó, nhưng ông sẽ đi đến một kết cục nhục nhã.” Và như thế nào mà “Sau đó ba chủ nghĩa: chủ nghĩa Quốc xã, chủ nghĩa Phát xít, và chủ nghĩa Cộng sản, tất cả sẽ kết lại trong chủ nghĩa Cộng sản.” Và bao nhiêu anh em tại đây còn nhớ tôi cứ giữ, có lập trường của anh em, nói đi nói lại, tôi nói với anh em, “Hãy coi chừng nước Nga! Hãy coi chừng nước Nga, vua phương Bắc! Hãy coi chừng nước Nga, vua phương Bắc! Hãy coi chừng nước Nga, vua phương Bắc!”? Bao nhiêu anh em đã nghe tôi cứ nói, cứ lặp như thế, lặp đi lặp lại? Những anh em kỳ cựu, anh em thấy đấy, trở lại trong thời ban đầu của hội thánh. Cứ đứng tại đó và lặp đi lặp lại, “Hãy coi chừng nước Nga, vua phương Bắc! Xem đấy, những gì ông ấy sẽ làm, vì tất cả chủ nghĩa đó sẽ chất thành đống vào trong nước Nga.”

45 Sau đó tôi nói, rằng “Nước này cuối cùng sẽ chiến tranh với nước Đức. Và nước Đức sẽ được xây dựng trong một bức tường

bê tông.” Và đó là Phòng Tuyển Maginot, mười một năm trước khi nó đã từng được khởi sự xây dựng, mười một năm trước. Và tôi đã nói, “Người Mỹ sẽ đánh một trận kinh hoàng ở phòng tuyển đó.” Một vài trong những người anh em tại đây đã có mặt tại phòng tuyển đó, Anh Roy Roberson và những người khác; hãy hỏi họ những gì đã xảy ra. Họ chắc chắn biết. Được rồi. “Nhưng cuối cùng,” tôi đã nói, “chúng ta sẽ thắng và sẽ là một trong những người chiến thắng trong cuộc chiến giữa chúng ta và nước Đức.”

⁴⁶ Bây giờ, tôi đã nói, “Rồi sau thời gian đó, khoa học sẽ thực sự tiến bộ.” Họ đã tiến bộ, họ đã chế tạo ra bom nguyên tử và mọi thứ. Tôi đã nói, “Trong sự phát triển của mình, họ sẽ chế tạo một...những xe hơi liên tục bắt đầu có hình dạng giống như một quả trứng.” Và anh em có nhớ chiếc mũ xe cũ lớn vào năm 1933, cái lưng to lớn oằn xuống như thế này, cái lốp dự phòng ở phía sau nó chứ? Hãy trông nó như thế nào bây giờ, thấy đó: đã được chuốt cho gọn giống như một quả trứng. Và tôi đã nói, “Cuối cùng họ sẽ phát minh ra một chiếc xe hơi mà sẽ không có tay lái ở trong đó. Tôi đã thấy một gia đình đi trên đường xuống...Gọi nó, ‘con đường,’ trong một chiếc xe trên chóp bằng kính, những con đường trông rộng lớn đẹp đẽ và xe hơi sang trọng. Và họ đang ngồi, nhìn nhau, và chiếc xe đang tự chạy, đi vòng qua ngay những khúc quanh và mọi thứ.” Và ngay bây giờ họ đã có chiếc xe ấy, nó đã được phát minh rồi. Họ đã có chiếc xe ấy rồi. Và lúc đó tôi nói, “Ồ, khoa học sẽ thật tiến bộ vào ngày đó!”

⁴⁷ Tôi nói, “Rồi tôi thấy một...Họ sẽ cho phép phụ nữ và đang cho phép phụ nữ bỏ phiếu. Và bằng cách bỏ phiếu, họ sẽ chọn sai người trong những ngày này.” Và các bạn đã làm ở cuộc bầu cử vừa qua. Chính là những lá phiếu bầu của phụ nữ đã bầu Kennedy. Chúng ta biết điều đó, hãy xem, giữa những chiếc máy gian lận và những thứ đã được sửa chữa, mà FBI đã vạch trần. Và làm thế nào mọi người có thể...Tại sao họ không làm điều gì đó về nó? Tại sao điều gì đó không được nói? Ha! Sợ người nào đó mất việc làm của họ. Anh em thấy, đó chỉ là một mớ chính trị, thối nát đến tận cốt lõi. Chỉ thế thôi. Chắc chắn!

⁴⁸ Không phải không—không phải không...không phải không, xin lỗi. Không có sự cứu rỗi trong đất nước này, không có sự cứu rỗi trong bất kỳ đất nước nào. Sự cứu rỗi là trong Chúa Jêsus Christ và chỉ một mình Ngài! Ừ-m! Đúng thế. Giờ đây, tôi biết ơn nước Mỹ. Tôi thà sống ở đây hơn bất kỳ nơi nào trên thế giới, bởi vì...ngoài Canada. Canada và Hoa Kỳ là anh em sinh đôi, chúng tôi biết điều đó, các nước láng giềng, nơi tuyệt vời, nhưng tôi—tôi tin rằng tôi muốn sống ở đây hơn là bất cứ nơi nào tôi biết, bởi vì đó là nhà của tôi. Tôi rất vui vì tôi là người Mỹ, và rất biết ơn vì điều đó. Nhưng tôi bảo cho anh em hay, chắc chắn, nó cần đến một cuộc phục hưng phản kháng, chắc chắn nó cần. Và nó sẽ không có được điều đó! Không, thưa quý vị. Nó sẽ không bao giờ sống lại lần nữa! Không, thưa quý vị. Nó đã chết rồi! Anh em còn nhớ, cách đây khoảng năm năm tại Chicago, điều đó được ghi trong băng. Anh đã có nó, Gene. Tôi bảo, “Hoặc là họ sẽ chấp nhận Nó năm nay, hoặc họ sẽ luôn luôn bỏ đi.” Và họ đã làm điều đó, đấy, và họ sẽ làm điều đó cho đến lúc cuối cùng nó sẽ gặp kết cục của nó.

⁴⁹ Nhưng sẽ có một người đàn bà đầy quyền lực! Nào, hãy nhớ! Điều này cũng ở trên băng ghi âm. Một người đàn bà đầy quyền lực, người đàn bà vĩ đại, bà ta sẽ là Tổng thống, hoặc sẽ là người đàn bà đại diện cho giáo hội Công giáo (mà tôi nghĩ vậy) sẽ tiếp quản ở đây ngày nào đó và sẽ cai trị đất nước này. Đất nước này là đất nước của người nữ. Lá cờ được tạo nên bởi một người đàn bà, đó là con số mười ba. Nó đã bắt đầu, mười ba ngôi sao, mười ba sọc, mười ba thuộc địa. Mọi thứ đều mười ba, mười ba, mười ba, xuống tiếp. Mười ba ngôi sao trên đồng đô la bạc của nó bây giờ. Mọi thứ đều là mười ba. Nó là số mười ba và xuất hiện trong chương 13 của sách Khải Huyền. Hoàn toàn mười ba! Mọi thứ là “phụ nữ, phụ nữ, phụ nữ, phụ nữ, phụ nữ, phụ nữ,” cứ tiếp tục. Và nó đã tiếp quản tất cả các văn phòng. Nó ấy đã tiếp quản Hollywood. Nó đã tiếp quản các quốc gia. Nó đã tiếp quản các văn phòng. Nó đã tiếp quản mọi thứ ở đó; các quyền bình đẳng với người đàn ông, bỏ phiếu với người đàn ông, nói chuyện như một người đàn ông, uống rượu như một người đàn ông, bất cứ điều gì khác. Và chỉ làm mỗi

cho giáo hội Công giáo, cho việc tôn thờ một người nữ! Họ đang tôn thờ một người nữ rồi, dù sao đi nữa.

⁵⁰ Người nữ thì tốt nhất... Một người đàn bà vô đạo đức là miếng mồi ngon nhất mà ma quỷ từng có. Nàng còn tệ hơn tất cả những quán rượu đã từng có. Nàng có thể đưa nhiều linh hồn về hỏa ngục hơn tất cả những quán rượu trong nước. Đúng thế.

⁵¹ “Một người nữ tài đức là một viên ngọc quý trên mào triều thiên của người chồng,” người khôn ngoan nhất trên trái đất đã nói vậy. Một người nam nên tôn trọng một người nữ tốt đẹp, đấy. “Nhưng một người nữ gian ác là nước trong huyết của người,” và huyết của người là sự sống của người đó. Các anh em có những người vợ tốt, anh em không biết mình nên cảm ơn Đức Chúa Trời vì một người vợ tốt như thế nào! Vì nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho người đàn ông bất cứ điều gì tốt hơn một người giúp đỡ, thì Ngài đã làm điều đó. Một người nữ là người giúp đỡ tốt nhất mà Đức Chúa Trời có thể ban cho một người đàn ông. Nhưng khi họ quay lại...

⁵² Nàng là người ở trong vườn Ê-đen mà Sa tan đã chọn làm công cụ của mình. Nó đã không lấy người nam, nó lấy người nữ. Tại sao nó đã không đi đến với A-đam và cho ông một niềm đam mê? Nó đến với người nữ và cho nàng, đấy, vì đó là người mà nó đã chọn. Đức Chúa Trời đã chọn người nam, Sa tan chọn người nữ.

⁵³ Hãy nhìn thẳng xuống, và vào hội kết cục... Khi Ba-by-lôn được thiết lập vào thuở ban đầu, *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, một người đàn bà! Khi nó trải qua các thời đại; bây giờ nó đang kết thúc trong thời đại dân Ngoại. Ba-by-lôn đã bắt đầu giống như thế, kết thúc với sự thờ phượng phụ nữ (Ma-ri) trong nhà thờ. Thật là một thời đại kinh khủng mà chúng ta đang sống!

⁵⁴ Bây giờ, *Lao-đi-xê*, thời—thời đại Lao-đi-xê, từ này có nghĩa là “hâm hãm.” Nó gia tăng với các hàng hóa, và nghĩ rằng nó chẳng cần gì nữa. Nhưng Kinh Thánh nói rằng nó “khốn khổ, mù lòa, khổ sở, và lỏa lồ.” Thật là một tình trạng kinh khủng!

⁵⁵ Phần thưởng cho những người chiến thắng trong thời đại hội thánh này, là “ngồi trên ngai với Chúa.”

56 Bây giờ, ngôi sao, hay thiên sứ, hay sứ giả của thời đại hội thánh này, chưa được biết.

57 Bây giờ, sứ giả của thời đại hội thánh đầu tiên, đó là ai? Phao-lô, Ê-phê-sô. Si-miêc-nơ? Irenaeus. Bệ-găm? Thánh Martin. Thi-a-ti-rơ? Columba. Sạt-đe? Luther. Phi-la-đen-phi? Wesley. Và trong...thời đại Lao-đi-xê này, chúng ta chưa biết, và có thể sẽ không biết cho đến khi tất cả chấm dứt.

58 Nhưng tôi chỉ muốn đưa ra lời trích dẫn của tôi về những gì thiên sứ này sẽ thế nào, điều mà chúng ta đang tìm kiếm. Điều đó được chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vì chúng ta có ít thời gian, tôi chỉ viết một trích dẫn nhỏ ở đây những gì tôi nghĩ.

59 Thiên sứ của thời đại hội thánh Lao-đi-xê này, để chấm dứt nó. Vậy thì, người sẽ có vào cuối thời đại, giống như những người còn lại, giống như Kinh Thánh. Người sẽ có mặt vào cuối thời đại. Không phải là đầu thời đại, mà vào lúc kết thúc thời đại, bởi vì thiên sứ luôn luôn đến để quở trách...họ vì những gì họ đã làm. “Hãy viết cho—cho thiên sứ của hội thánh Lao-đi-xê những điều này.”

60 Thấy đó, “Hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Si-miêc-nơ những điều này.” Thấy đó, mỗi thư là cho thiên sứ vào cuối thời đại. Phao-lô, vào cuối thời đại. Và xuống nữa, cuối thời đại. Phần chuyển tiếp, vào cuối thời đại. Kết thúc thời đại, đó là điều làm cho nó chuyển tiếp. Đây, “Cho thiên sứ,” nói những gì đã có. Điều này chuyển tiếp ở đây, “Cho thiên sứ,” cuối thời đại đó. Thấy đó, chọn ra ngay ở đây, tạo phần mang qua giống như những bậc tam cấp đi lên, Bảy Thời đại Hội thánh.

61 Bây giờ, thiên sứ này đến trong ngày hôm nay, tôi muốn... Tôi có điều gì đó được viết ở đây, tôi thật sự muốn đọc nó. Nhưng người sẽ được biết đến phần cuối cùng của thời đại. Và bởi vì chúng ta thật gần với điều đó—rất gần với thời đại Ánh Sáng đó, có lẽ người đang ở thế gian bây giờ. Thấy đó, không biết người. Người sẽ là một—một nhà tiên tri đầy quyền năng mà sẽ bị thế giới giáo hội khước từ, vì họ sẽ tiếp tục ngay trong những tội lỗi của họ và cuối cùng bị phun ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời, khỏi miệng sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁶² Tôi tin đó sẽ người giống như Ê-li. Tôi sẽ đưa ra lý do tại sao. Bây giờ, chúng ta hãy lật qua đây trong Sách Ma-la-chi, chờ một chút, Tôi sẽ cho anh em biết lý do tôi nghĩ rằng đó sẽ là một người được xúc dầu bằng Thần của Ê-li. Tôi muốn anh em đội chiếc mũ lưỡi trai ân điển của—của anh em lên bây giờ. Ma-la-chi, chương thứ 4. Bây giờ, hãy lắng nghe khi tôi đọc, và anh em đọc trong Kinh Thánh của mình. Bây giờ, hãy suy nghĩ thật kỹ bây giờ trong vài phút tới, bây giờ, trước khi chúng ta bước vào thời đại hội thánh.

Vì, này, ngày đến, sẽ cháy như một lò lửa; và mọi kẻ kiêu ngạo, vàng,...mọi kẻ làm sự gian ác, sẽ như những rơm cỏ: và ngày ấy đến mà sẽ thiêu đốt chúng nó, chẳng để lại cho chúng nó hoặc rễ hoặc nhánh, CHÚA vạn quân phán, và chẳng để lại cho chúng nó hoặc rễ hoặc nhánh.

⁶³ Ngài đang nói gì? Ngài đang nói về một ngày sắp đến. Anh em có đồng ý với điều đó không? Đến một ngày sắp đến của Chúa.

Nhưng về phần các người...

⁶⁴ Bây giờ hãy xem, bây giờ Ngài đang phán trở lại với Y-sơ-ra-ên. Vậy thì, Ngài đã phán gì? “Vì, này, ngày đến (đi qua) sẽ cháy.”

Nhưng với các người là kẻ kính sợ Danh Ta...thì Mặt Trời công bình sẽ mọc lên cho trong cánh nó có sự chữa lành; và các người sẽ đi ra và nhảy nhót như bò tơ trong chuồng.

Và các người sẽ giày đạp những kẻ ác; vì chúng nó sẽ như là tro dưới chân các người trong...trong ngày ta làm điều này, CHÚA vạn quân phán vậy. (Không...Ngày mà Ngài sẽ thiêu đốt địa cầu, chúng ta sẽ giẫm lên những tàn tro của chúng. Dĩ nhiên, đó là thời kỳ Ngàn năm, đấy.)

Khá nhớ lại...luật pháp của đầy tớ Ta là Môi-se, mà Ta đã truyền cho...người tại Hô-rếp cho cả Y-sơ-ra-ên, tức là những luật lệ và sự phán xét.

Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước khi...và ngày lớn và đáng sợ của CHÚA đến:

Và người sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, và lòng con cái trở lại cùng các cha, kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.

Kết thúc của Cựu Ước.

⁶⁵ Bây giờ, Chúa Jêsus phán...trong Ma-thi-ơ 17:10, nói về điều này. Tất cả những người Do Thái đang trông đợi Ê-li sắp đến đó. Bây giờ, hãy xem Chúa Jêsus nói gì về điều đó, Ma-thi-ơ 17:10. Chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 9, Ma-thi-ơ 17:9:

Và khi ở trên núi xuống, thì Đức Chúa Jêsus ra lệnh cho họ, nói rằng, Chớ thuật lại cùng người nào...Chớ thuật lại cùng ai sự các người đã thấy, (Đấy, “Đừng kể điều này. Các người biết điều đó, nhưng hãy giữ nó cho chính mình.”)...Chớ thuật lại cùng ai sự các người đã thấy, cho đến khi Con người sống lại...từ kẻ chết. Đừng nói nó.

Và các môn đồ hỏi Ngài, rằng, Tại sao các thầy thông giáo đã nói rằng Ê-li phải đến trước? Tại sao Ê-li phải đến trước khi Đấng Christ này đến, Mặt Trời công nghĩa? Tại sao họ nói điều này? Tại đây, Ngài đã có mặt rồi, các thầy thông giáo bảo rằng—rằng Ê-li phải đến trước.

Bây giờ, hãy xem:

Và Đức Chúa Jêsus đáp và nói cùng họ rằng: Thật Ê-li sẽ đến, sẽ đến trước, mà sửa lại mọi việc.

Nhưng Ta phán cùng các người, Ê-li đó đã đến rồi, và các người không chịu nhận biết người, (Đấy, Ngài đã không nói Ngài là ai, đấy.) song lại xử với người theo ý muốn các người. Con người phải chịu khổ khổ bởi họ cũng như vậy.

Và môn đồ bèn hiểu rằng Ngài nói đó là nói về Giăng Báp-tít. (Vậy thì—vậy thì, Giăng Báp-tít là Ê-li mà đã đến.)

⁶⁶ Bây giờ hãy xem, tôi quay lại chương 4 của Ma-la-chi, một lần nữa. Bây giờ hãy nhớ, Ngài đã nói tại đây rằng “Trước ngày kinh khiếp, lớn và cao trọng của Chúa sẽ đến, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người.” Câu thứ 5:

Nhưng *Ta sẽ sai đến cùng các người...đấng tiên tri...Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến với các người trước ngày lớn và đáng sợ của...*[Hội chúng nói, “*CHÚA.*”—*Bt.*]

67 Chúng ta tìm thấy gì “trong Ngày của Chúa”? Vào cuối thời đại! Đó là lúc thế giới sẽ bị thiêu đốt. Anh em có nhớ chúng ta đã chụp ảnh Ngài với mái tóc trắng như thế nào, anh em biết đấy, và—và ngực của Ngài, và thắt lưng ngang ngực. Anh em nhớ điều đó không? Và chúng ta đã chứng minh bởi Kinh Thánh, đó chẳng phải là ngày *sa-bát* cũng chẳng phải là *Chúa nhật*, đó là Ngày của Chúa. Đúng thế không? Và đó là ngày mà Ngài đến như là một Quan Tòa, “Và sẽ đánh vào địa cầu với lời rửa sả.” Đúng thế không?

Và *Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước sự đến của ngày lớn và đáng sợ của CHÚA:*

68 Bây giờ, hãy xem sự đến kép của Ê-li. Bây giờ, nếu anh em để ý, cả Kinh Thánh đều có nghĩa kép, “Nhưng Nó được giấu khỏi những cặp mắt của người khôn ngoan và sáng dạ, mà tỏ cho những trẻ nhỏ hay.” Bạn không tin điều đó sao? Bây giờ, giữ Ma-la-chi 4 ngay tại đó.

69 Và bây giờ chúng ta hãy quay lại Ma-thi-ơ 2 chỉ một phút, chỉ lật qua trang, Ma-thi-ơ 2. Tôi nghĩ tôi phải có ý nói Lu-ca 2 thay vì Ma-thi-ơ 2. Tôi đã viết nó ở đây, nhưng tôi đã vội vàng chỉ vài phút trước, và Đức Thánh Linh có mặt trong căn phòng ở trên tôi và tôi đang có một thì giờ lớn. Vậy tôi có ý nói...2, chúng ta hãy xem thử điều này có phải thế không. Bây giờ, để tôi nghiên cứu ở đây chỉ một phút. Ma-thi-ơ 2? Đó không phải là nơi tôi đang tìm kiếm, phải không? Bây giờ, chỉ một phút thôi, tôi sẽ tìm được nó trong chỉ...Hãy để tôi có một chút thời gian ở đây Bởi vì tôi muốn anh em chắc chắn thấy điều đó, rằng Kinh Thánh có một ý nghĩa kép với Nó. *Sự Kinh Mến của An-ne; Sự Trở Về Na-xa-rét; Lễ Vượt Qua; Chúc Vụ Của Giảng.* Bây giờ, hãy để tôi xem tôi có thể có ý nói Lu-ca không, tôi đang đọc chỗ nào đó và...tôi—tôi muốn nói là Mác thay vì Lu-ca, có thể là Mác. Nhưng tôi muốn anh em tìm được câu Kinh Thánh này để—để anh em sẽ biết được đó là công việc của Chúa, rằng Ngài làm điều này theo cách này. Bây giờ, tôi sẽ cho anh em biết nơi tôi đang tìm, nơi mà, “Ta đã gọi con trai

Ta ra khỏi Ê-díp-tô.” Người nào đó với phần đọc bên lề, có thể tìm nó thật nhanh hoặc tìm thấy nó không? “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Ta đã gọi con Ta.” Bây giờ, chờ một lát.

⁷⁰ [Một anh nói, “Lu-ca 1:17.”—Bt.] Lu-ca 1:17. Cảm ơn anh. Đúng vậy, Lu-ca 1. Mác...Lu-ca 1:17, thay vì 2. Tôi muốn lấy câu thứ 14, đó là chỗ...Chính là đó, thưa anh em. Điều đó chính xác, Lu-ca 1:17. Được rồi. Bây giờ, bây giờ anh em có thể đánh dấu nó xuống. Bây giờ, nó là gì, đó là từ những ơn phước của Chúa, rằng nó đã được ban phước.

Và người sẽ vui mừng hơn hở; và nhiều kẻ sẽ mừng rỡ về sự sinh người ra.

Vì người sẽ nên tôn trọng trước mặt Chúa, và sẽ không uống rượu hay là giống gì làm cho say;

⁷¹ Con người này được sinh ra sẽ được dạy dỗ từ lúc sinh hạ, không uống rượu hay có bất kỳ điều gì liên quan với tội lỗi giống như thế. Anh em hiểu điều đó không?

...và người sẽ được đầy đầy Đức Thánh Linh từ khi còn trong bụng mẹ.

Và người sẽ làm cho nhiều con trai Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Chúa là Đức Chúa Trời của họ.

Chính người lại sẽ lấy tâm thần và quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Ngài, để đem lòng cha trở về cùng con cái, và kẻ loạn nghịch đến sự khôn ngoan của người công bình; đặng sửa soạn cho Chúa một dân sẵn lòng.

⁷² Vậy thì, bây giờ chúng ta nhận ra rằng người đã được nói tiên tri, và Giăng là người đó! Đúng thế không? Giăng là Ê-li, của ngày đó, mà sẽ đến đó.

⁷³ Giờ đây, chúng ta cũng biết rằng Kinh Thánh đôi khi có hai ý nghĩa. Nó sẽ nói một điều, giống như ở đó trong Ma-thi-ơ chỗ Nó nói, “Ta gọi Con trai Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.” Được rồi, tôi tin rằng đó là những gì tôi đang tìm kiếm, “Ta đã gọi con trai Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.” Rồi nếu anh em sẽ tra phần tham khảo “con trai” ở đó, Ngài đã...đã không...Nó quay trở lại vào Ô-sê, mà không có nghĩa là *Jésus*, Con Ngài; đó là—là *Y-sơ-ra-ên*, con trai của Ngài, “Ngài đã gọi *Y-sơ-ra-ên* ra khỏi Ê-díp-tô.” Nhưng nó có một ý nghĩa kép

và một sự thông hiểu to lớn hơn với điều đó khi nó có ý muốn nói và trò chuyện về—về sự đến của Chúa Jêsus, đáng còn vĩ đại hơn—hơn Y-sơ-ra-ên, khi Ngài kêu gọi Y-sơ-ra-ên ra. Được rồi.

⁷⁴ Bây giờ, chúng ta cũng tìm thấy có...trong lần đến đầu tiên của Ngài đã không phải là Ngày của Chúa. Đúng thế không? Bây giờ, trở lại với Ma-la-chi, trước tiên hãy làm rõ điều này, “Sự đến vào Ngày của Chúa.” Bây giờ, hãy xem sự hiện đến kép của Ngài, sự hiện đến thứ nhất và thứ hai của Ngài. Anh em đã chuẩn bị suy nghĩ thuộc linh của mình sẵn sàng chưa? Bây giờ câu 6, “Ngài sẽ...”

...Ngài sẽ sai...Ê-li...trước...ngày lớn và kinh khiếp của CHÚA: (Đúng thế không?)

⁷⁵ Bây giờ, chúng ta nhận ra rằng đó không phải là Giảng, bởi vì đó không phải là Ngày đáng sợ của Chúa (phải không?), và Ngài...Ngài cũng không đốt cháy trái đất. Vì vậy nó phải có nghĩa là sự xem trước, hay—hay một tương lai khác đến của Giảng... hay của—của Ê-li. Đúng vậy không? Bởi vì Ngài phán, “Ta sẽ sai Ê-li, và Ta sẽ thiêu đốt cả trái đất, và Ta sẽ làm sạch hết nó, và các người sẽ bước đi trên những tàn tro của chúng.” Đó là Thiên hi niên, chúng ta biết điều đó. Sau khi bom nguyên tử sẽ làm nó nổ tung thành từng mảnh, thì sẽ có...trái đất sẽ sạch sẽ lại. Và sẽ có một Ngày trọng đại ở đây trên địa cầu, và Hội Thánh sẽ cùng trị vì với Chúa Jêsus trên đất trong một ngàn năm. Đúng không? “Nhưng trước Ngày lớn và đáng sợ đó của Chúa, lúc nó sẽ bị nổ tung, Ta sẽ sai đến cho các người đáng tiên tri Ê-li.” Đúng thế không? Vì vậy nó không có nghĩa là Giảng Báp-tít ở trong tình trạng đó, bởi vì Ngày đáng sợ của Chúa đã không phải là lúc đó, hai nghìn năm mới trôi qua. Đúng thế không?

⁷⁶ Bây giờ, hãy xem câu tiếp theo. Và nếu anh em thật thiêng liêng bây giờ; vậy thì, đây là một lá thư tình, và anh em phải đọc hiểu ẩn ý và rồi nó được thực hiện đúng. Anh em biết tôi có ý nói gì. Hãy nhớ tôi đã nói thế nào, lời Kinh Thánh, “Đức Chúa Jêsus cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài đã giấu Nó khỏi (những cặp mắt) khôn ngoan và cẩn trọng, mà tỏ Nó ra cho những con trẻ hay.” Vậy thì, như tôi đã thường minh họa về vợ của tôi khi nàng viết thư cho tôi; tôi có thể nhìn thấy những gì nàng đang nói trên lá

thư, nhưng tôi đọc các hàng chữ để biết nàng có ý nói gì, thấy đó, bởi vì tôi yêu nàng và tôi—tôi biết bản tánh của nàng. Và anh em phải biết được bản tánh của Đức Chúa Trời và yêu Ngài, thì Kinh Thánh mới phù hợp với anh em. Ngài khải thị Nó.

77 Bây giờ, hãy xem câu tiếp theo:

Và người sẽ khiến những tấm lòng của cha trở về với các con cái, (Nào, hãy xem.) và những tấm lòng của con cái trở về với cha...(Hiểu không?)

78 Khi Giăng đến giống như là Ê-li, ông đã khiến lòng của những người Y-sơ-ra-ên, lòng của con cái lúc đó đã tin nhận sứ điệp của ông, lòng của cha trở lại với các con cái. Nhưng khi người đến lần này, người sẽ xoay lòng của Hội thánh quay trở lại với các cha Ngũ Tuần. Xem đây, và ngược lại ở đó. Anh em hiểu được chưa? Vậy thì, hãy đọc Nó!

79 Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ bây giờ:

Và người sẽ làm những tấm lòng của cha trở về cùng con cái...

80 Thầy tế lễ chính thống xưa; ông ấy sẽ nói với họ rằng, “Ồ, Đức Chúa Trời có thể làm cho những hòn đá này ở đây sanh ra các con cái cho Áp-ra-ham. Anh em há không nghĩ rằng anh em có thể...” Hiểu không? Bây giờ, người sẽ lấy những lòng của những thầy tế lễ chính thống đã bị chai lì và làm cho lòng họ về với Đức tin mà các con cái đã có tại đây. Xem đây, “Bây giờ, tất cả những người này đã được báp-têm và đang chờ đợi Đấng Mê-si đến. Ai đã cảnh cáo các người, hỡi dòng dõi rắn lục, chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến?” Ồ, chao ôi! Anh em thấy, “Người đang làm cho những lòng của cha trở lại cùng con cái.”

81 “Và lòng của các con cái trở lại cùng cha.” Bây giờ, khi Ê-li vĩ đại này đến vào cuối thời đại này, người sẽ đem Sứ điệp Ngũ Tuần để làm cho con cái trở lại với Đức tin của cha, bởi vì người sẽ quở trách họ vì họ đã không giữ cùng một Đức tin này đã có ở đó lúc ban đầu. A-men! Bây giờ, tôi tin chúng ta nhận ra khá rõ đó sẽ là Ê-li. Phải không? Bây giờ chúng ta biết điều đó.

82 Và nó đã...Vậy thì anh em thấy, Ngày đáng kinh khiếp của Chúa chưa đến. Tôi thường tự hỏi, “Vậy thì người này có phải chỉ

là một thầy giảng không, lúc đó?” Ê-li đã làm mọi phép lạ, không rao giảng. Nhưng khi Thánh Linh của người ở trên Giảng, Nó đã thực hiện tất cả sự rao giảng và không có các phép lạ. Tại sao? Chúa Jêsus sẽ đi cùng người, Ngài sẽ làm những phép lạ, “Vì Mặt Trời công bình sẽ dấy lên,” ông nói, “trong cánh nó có sự chữa lành.” Vì vậy, Giảng không cần làm phép lạ, ông chỉ công bố sự đến của Đấng Christ. Và họ...

⁸³ Bây giờ, hãy nhớ, và Giảng này...hay Ê-li này sẽ đến, sẽ bị hiểu lầm, người sẽ là một người đầy quyền phép lớn như vậy trước Chúa cho đến nỗi dân sự sẽ nghĩ rằng người thực sự là Đấng Mê-si.

⁸⁴ Bởi vì những người bạn tốt nhất của người đã nói với người, “Ông là Đấng Mê-si.”

⁸⁵ Người nói, “Ta chẳng đáng mở giày của Ngài, nhưng Ngài sẽ đến sau ta!”

⁸⁶ Bởi vì họ đang mong đợi, lúc đó, được thấy một Đấng Mê-si, họ nghĩ rằng Đấng Mê-si sẽ đến...Lúc họ nhìn thấy hiện tượng vĩ đại này dấy lên ở giữa vòng họ, họ nói, “Người là Đấng Mê-si.”

⁸⁷ Giảng nói, “Ta không phải là Ngài! Nhưng Ngài sẽ đến sau ta!”

⁸⁸ Ồ, chao ôi! Anh em hiểu được điều đó không? Vì vậy những người bạn thân của người nghĩ rằng người là Đấng Mê-si.

⁸⁹ Bây giờ, hãy để ý điều khác sẽ xảy ra, bản chất của điều này, người sẽ đến ngay trước Ngày của Chúa. Vậy thì, trái đất không bao giờ bị cháy trong thời của Giảng, vì vậy nó là trong tương lai. Khi ông ấy đến lần đầu tiên, ông ấy chỉ giảng; lần thứ hai, ông—ông sẽ vừa làm công việc rao giảng vừa làm các dấu hiệu mà Chúa Jêsus Christ đã hứa. Được rồi, bây giờ, chúng ta hãy nhìn vào bản chất, nó sẽ như thế nào, bản chất của nhà tiên tri sắp đến.

⁹⁰ Bây giờ, chúng ta hài lòng rằng thiên sứ của thời đại hội thánh cuối cùng này, đã được tiên báo từ Cựu Ước trở xuống; vậy thì, phần còn lại trong đó thì không. Phao-lô, Irenaeus, họ đã không được tiên đoán. Nhưng thời đại cuối cùng này, ở cuối sự kết thúc này, lúc tận thế, đó sẽ là một thì giờ thật vĩ đại mà

chúng ta có phía trước chúng ta, vì vậy thiên sứ của thời đại này đã được tiên báo suốt từ rất lâu trong Kinh Thánh, Kinh Thánh Cổ, sự kết thúc của thời đại này. Đó là Ê-li, một người được xức dầu quan trọng.

91 Bây giờ, hãy xem! Ê-li sẽ có loại bản chất gì? Trước hết, ông sẽ là một nhà tiên tri đầy quyền năng chân thật với Lời của Đức Chúa Trời, vì Ê-li chân thật, và Giăng chân thật. Đúng vậy. Làm những dấu kỳ phép lạ, sẽ làm cho lòng con cái trở lại với Đức tin của những bậc tiền bối Ngũ Tuần. Người sẽ ghét giáo phái giống như Ê-li đã ghét. Đúng vậy, người sẽ! Tôi nghĩ chúng ta chỉ mới có điều được khởi sự cho người bây giờ; khoảng thời gian người đến. Người sẽ ghét các giáo phái! Ê-li ghét họ, và Giăng cũng ghét giáo phái.

92 Giăng nói, “Đừng đến, đừng nghĩ, ‘Này chúng tôi đã có Áp-ra-ham là tổ phụ của chúng tôi.’ Hỡi các người Pha-ri-si và Sa-đu-sê, các ngươi là một đám rắn lục! Rắn trong cỏ,” nói cách khác. “Vì ta nói cho các ngươi rằng, Đức Chúa Trời có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

93 Ê-li nói, “Tất cả họ đã đi sai trật, mỗi một người trong họ! Không có ai ngoài một mình tôi.” Ồ, chao ôi!

94 Người cũng sẽ ghét những người nữ diêm dúa! Ê-li đã ghét: Giê-sa-bên. Đúng thế không? Giăng đã ghét: Hê-rô-đia. Cả hai đều là những tiên tri, Thánh Linh, cùng một Thánh Linh. Họ ghét thế giới giáo phái, thế giới giáo hội. Họ cũng ghét những người phụ nữ diêm dúa, không tốt. Họ...Điều gì đó trong tâm linh của họ đã kêu lên chống lại điều đó! Giê-sa-bên treo giá và đòi chém đầu của Ê-li; và Hê-rô-đia, cũng đã khiến Giăng bị chặt đầu. Cả hai!

95 Nhà tiên tri này sẽ là người yêu mến đồng vắng! giống như Ê-li, Ngài đã sống trong đồng vắng một mình. Giăng, trong đồng vắng, một mình. Thế thì chúng ta biết đó sẽ là Ê-li. Được rồi.

96 Và nhà tiên tri này sẽ là người sẽ ở lại với Lời thật của Đức Chúa Trời. Vâng, người sẽ ở lại với Nó, tất cả là Lời. Để làm gì? Để khôi phục lại Đức tin (cho Hội thánh Ê-phê-sô) đã bị mất suốt thời gian này, Đức tin, trong hội thánh mà có một “Cánh Cửa mở” đặt trước nó và đã khước từ Nó.

⁹⁷ Không phải là một người có học. Ê-li không phải là một người học thức, người Thi-sê-be. Giảng không phải là người có học thức. Lu-ca 1:67, Kinh Thánh nói rằng người là...“Con trẻ đó đã ở trong...ngay khi ra đời, người đã được đưa vào đồng vắng, đã ở trong đồng vắng cho đến ngày người được tỏ cho Y-sơ-ra-ên.” Đúng vậy. 1:...Lu-ca 1:67 đến câu 80, nếu anh em muốn đánh dấu.

⁹⁸ Nhà tiên tri này cũng sẽ là một kiểu người đầy cảm xúc. Ê-li, sau khi đã có một buổi nhóm vĩ đại, không ai có thể đi theo với ông. Ê-li có những lần phép lạ. Khi ông đi ra ngoài đó và gọi lửa xuống từ trời và đốt các bàn thờ của Ba-anh và mọi thứ, ông chạy vào đồng vắng và ông nói, “Lạy Chúa, tôi chẳng tốt gì hơn các tổ phụ của tôi, hãy để tôi chết đi.” Đúng thế không? (Và Giảng...) Ông—ông ngồi dưới một bóng cây giếng giềng, sau buổi nhóm phục hưng vĩ đại, bây giờ người muốn chết.

⁹⁹ Và Giảng, khi họ tống ông vào ngục (người phụ nữ ghê gớm này) ông ngồi đó và bắt đầu phiền não. Tôi tin Pember hay một trong họ đã nói, “Mắt đại bàng của ông ấy bị mờ đi, trong ngục.” Ông đã sai phái một vài môn đồ của mình đến.

¹⁰⁰ Và, ồ, người đã từng tuyên bố, nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đến cất tội lỗi của thế gian đi.” Giảng đã nhìn thấy Trụ Lửa đang lơ lửng trên Ngài, giống như một Chim Bồ Câu, và giáng xuống, đậu trên Ngài. Đã chứng kiến hết thấy điều đó, và nói, “Đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời!” Và nói, “Tôi cần được Ngài làm báp-têm cho, tại sao Ngài lại đến với tôi?”

Đức Chúa Jêsus phán, “Hãy làm cho trọn đi.”

¹⁰¹ Nhưng khi họ tống ông vào trong ngục, ông đã suy sụp thật nhanh. Đấy, hầu như khó, không thể vực ông lên được. Và khi họ đến, ông nói, “Hãy đi hỏi Ngài xem Ngài có thật sự là Đấng ấy, hay chúng ta nên trông đợi một người khác sẽ đến?” Giống hệt như Ê-li đã làm, thấy đấy, giống hệt như vậy.

¹⁰² Ông, một loại người cảm xúc, vậy chúng ta lấy làm tiếc cho ông bởi vì chúng ta biết đó là gì. Được rồi.

¹⁰³ Bây giờ, bây giờ tại...Hội—Hội thánh, trước sự biểu lộ của người...Tốt hơn hết tôi nên để lại điều đó. Ở sự bày tỏ của mình,

Hội—Hội thánh...Khi ông tự tỏ bày tỏ mình, Ê-li đầy quyền năng này mà Đức Chúa Trời sẽ gửi đến cho chúng ta, lúc người tỏ chính mình ra giống như Ê-li đã làm, Hội thánh đã sẵn sàng được giải cứu, đã được giải thoát khỏi bàn tay của ngoại giáo. Đùng thế không? Ngay khi người đến đó và nói, “Chúng ta sẽ chứng minh ai là Đức Chúa Trời,” Ê-li đã giải cứu Hội thánh. Và Giăng, cũng giống như Giăng đã làm, người nói khi người trông thấy Đức Chúa Jêsus, người nói, “Ngài phải dấy lên còn ta phải hạ xuống.” Giăng đã bắt đầu rao giảng, bày tỏ chính mình ra ngay trước sự hiện đến của Chúa. Ngay lúc cuối, sự biểu hiện. Được rồi.

¹⁰⁴ Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng Ê-li phải có ý nói thời đại này đối với Hội thánh này. Để chứng minh rằng đó là Ê-li: Ê-li sau khi đã đưa ra lời tiên tri của mình, Ê-li đã không phải chết, ông đã được chuyển dịch và được cất lên Thiên đàng; một hình bóng về Hội thánh (vào hồi kết thúc của Ê-li này mà sẽ đến, vào hồi kết thúc của thời đại của ông), Hội thánh sẽ đi vào sự Cất lên, mà không phải trải qua các bóng của sự chết. Đó sẽ là sự Cất lên! Tôi tin Ê-li vĩ đại, tiên tri lớn đó sắp đến, sẽ là Ê-li được xúc dầu đã nói tiên tri cho những ngày sau rốt. A-men! Tôi nghĩ người sẽ đến, khi người đến, thiên sứ, hay sứ giả cho hội thánh trong những ngày sau rốt (một dân sự bị khước từ, bị khinh rẻ, như hội thánh sẽ lâm vào, và sắp sửa rồi.) Tôi nghĩ rằng Ê-li đã được hứa trong Kinh Thánh. Tôi nghĩ chúng ta có thể hiểu điều đó, rằng Ê-li là người đã được hứa trong Kinh Thánh sẽ đến vào ngày nay. Anh em tin điều đó không?

¹⁰⁵ Chúng ta hãy trở lại với Lao-đi-xê và chúng ta sẽ nhìn thấy Chúa chúng ta phải nói với chúng ta tối nay về Lao-đi-xê, một Lao-đi-xê. Được rồi, lời chào mừng cho hội thánh:

...hãy viết cho thiên sứ của Chúa...

¹⁰⁶ Câu thứ 14 với chương thứ 3 của sách Khải Huyền:

*...hãy viết cho thiên sứ của Chúa...tại...Lao-đi-xê rằng;
Này là lời mà Đấng A-men đã phán, Đấng làm chứng
thành tín và chân thật, và Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng
thể của Đức Chúa Trời;*

107 Ô, chao ôi! Chúng ta có cả...Giá như chúng ta có cả đêm về đề tài đó ngay ở đây, thật Chúa sẽ khai thị điều đó cho chúng ta! Hãy xem!

108 “Đấng A-men” là “Đấng Cuối Cùng.” Ngài đã xuất hiện suốt quá trình, và những điều khác biệt, nhưng đây là thời đại hội thánh cuối cùng chỗ nói, “Ta là...Đây là sự hoàn tất, Ta là Đấng Cuối Cùng.”

109 Vậy thì, cũng để tỏ cho thấy rằng Ngài là “Đấng Trước Hết”, như Ngài đã có, Ngài là “sự khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Ô! Anh em nắm bắt được Điều đó không? Hiểu không? Làm sao Đức Chúa Trời có thể được tạo ra khi Ngài là một Thần Linh? Làm sao Ngài có thể được? Ngài là—là Đời đời! Ngài đã không bao giờ được tạo ra, Ngài sẽ không bao giờ được tạo ra, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời từ đầu. Nhưng Ngài là “sự khởi đầu sự sáng tạo của Đức Chúa Trời” là Đức Chúa Jêsus Christ lúc Ngài được tỏ ra, khi Đức Chúa Trời sống trong Ngài. Ngài là *sự sáng tạo* của Đức Chúa Trời! Ô, chao ôi! Đây, “Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng; Đấng A-men, sự khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Khi Đức Chúa Trời đã dựng nên một thân thể cho chính Ngài, Ngài giáng xuống và sống trong đó, đó là sự khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Ô, Ngài há chẳng tuyệt vời sao?

110 Vậy thì, chúng ta tìm thấy trước hết, Ngài đã tỏ cho thấy Thần Tính của Ngài ngay ở đây, “Ta là Đấng Toàn Năng! Ta là Đấng Đã Có, Đang Có, và Sẽ Đến. Đấng Toàn Năng!” Đối với Hội thánh Ê-phê-sô, đã nói điều đó ba lần. Đúng thế không? Đến ngay với Lao-đi-xê và nói, “Ta là Đấng A-men. Ta là Trước Hết ở đây, Ta là Đấng Cuối Cùng ở đây. Và Ta là sự khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Trải qua các thời đại hội thánh mà chúng ta có, các người sẽ học biết rằng Ta là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã tạo dựng trong hình thể con người. Ta là sự khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời!” A-men.

111 Điều đó sẽ làm cho một tín đồ Trưởng Lão hét lên. Cứ suy nghĩ về nó! “Khởi đầu sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Ô, tôi...Ồ, tôi thích điều đó biết bao, “sự sáng tạo của Đức Chúa Trời,” khi

Đức Chúa Trời được sáng tạo, khi Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt trong Đức Chúa Jêsus Christ và ở giữa vòng chúng ta.

112 Bây giờ—bây giờ, câu tiếp theo sẽ được (đối với các hội thánh khác) khen ngợi, nhưng Ngài không khen ngợi hội thánh này. Ngài đã có lời than phiền nghịch lại nó, không phải là khen. Ngài chẳng khen hội thánh này vì điều gì, thời đại Lao-đi-xê này. Với tất cả Sự Sáng mà họ đã có, và quay trở lại với Nó, họ không cần bất kỳ lời khen gì. Ừ-m. Họ cần một lời quở trách, và họ đã có điều đó rồi! Ngài có lời than phiền vì hội thánh này, không phải lời khen.

113 Bây giờ tôi muốn đọc câu thứ 15 và 16 ở đây bây giờ:

*Ta biết công việc của người,...người không lạnh cũng không nóng: Ta ước rằng người lạnh hoặc nóng thì hay.
(Nói cách khác, “Đừng—đừng cứ hâm hẩm.”)*

Vậy thế thì vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ mưa người ra khỏi miệng Ta. (Ừm!)

114 Đã dạy...Đó có phải là một lời khen ngợi không? Đó là lời quở trách đối với thời đại Lao-đi-xê không tin kính này, thời đại tồi tệ nhất trong cả nhóm. Tất cả những người còn lại trong số họ chịu sự dày vò và mọi thứ họ có; họ không có gì, họ nghèo đói, lang thang trong những tấm da cừu và da dê, và bị túng thiếu, và bị cưa xẻ và bị thiêu đến chết, và bị bỏ cho sư tử ăn, và mọi sự khác, và vẫn giữ Đức tin. Còn nhóm này thì “giàu có và không cần gì cả,” và mọi thứ khác, và là một gái điếm! Đúng vậy.

115 Bây giờ, chúng ta có một bài học lớn, tôi hy vọng Chúa giúp chúng ta. Ngài—Ngài phán, “Vì các người không lạnh cũng không nóng, hâm hẩm.”

116 Giống như sữa, thấy đó. Sữa lạnh tốt thì tốt. Phải không? Sữa nóng thì tốt cho anh em. Nhưng sữa hâm hẩm sẽ làm cho anh em bị nôn mửa.

117 Còn nhớ có một đêm tôi bị ốm, trên dòng sông, cách đây khoảng hai mươi lăm năm. Tôi đã ở trong một chiếc thuyền nhỏ tồi tàn, sống ở dưới đó. Tôi bị ốm, và họ đến, anh rể tôi đã đưa tôi đến Bác sĩ Isler. Nói, “Có chuyện gì vậy?”

Tôi nói, “Tôi đau bụng quá!”

118 Ông bảo, “Anh hãy uống một ly sữa ấm.”Ồ, thưa anh em! Sữa hâm hẩm, nó làm tôi đau, vậy là tôi mưa sạch hết ra ngoài những gì ở bên trong.

119 Vậy thì, Đức Chúa Trời phán, “Ta muốn thà các người nóng, thật nóng cháy, hay lạnh lùng, là thế này hoặc thế kia. Đừng trở nên hâm hẩm, vì các người làm cho Ta phát ốm.”

120 Đó là những gì thời đại hội thánh này làm cho Đức Chúa Trời, khiến Ngài phát ốm! Hiểu không? “Hoặc là...Đừng...Hoặc-...đừng nóng-...Hoặc là nóng cháy quá hoặc...Đừng hâm hẩm! Ấm áp hoặc nóng, vì người làm cho Ta mưa ra.”

121 Sự nguội lạnh của giáo hội Anh giáo trong thời của John Wesley đã khiến ông tổ chức những buổi nhóm nơi nào khác, bởi vì nó lạnh lẽo, rét buốt.

122 Sự nguội lạnh của giáo hội Giám Lý đã khiến cho William Booth trở nên một người thuộc phái cứu rỗi thực sự nóng cháy. Anh em thấy đấy, Đức Chúa Trời phán, “Nếu các người không chịu đến và ăn năn, Ta sẽ cất chân đèn đi. Ta sẽ lấy nó đi, trao nó cho người nào khác.” Vì vậy, khi giáo hội Giám Lý không nhận được sự nên thánh của John Wesley, William Booth đến ngay với Cứu Thế Quân và nhận lấy nó ngay. Đúng vậy. Tại sao? Họ đã tổ chức nó! Điều đó chính xác. Tạo nên một tổ chức ra từ nó, và Đức Chúa Trời phán, “Ta ghét điều đó!”

123 Vậy nên...William Booth đến ngay và chọn nó, và Cứu Thế Quân, sau đó ông đã làm gì? Giống như vậy, quay lại tổ chức nó lần nữa. Sau ông xuất hiện phái Campbell, và họ đã tồn tại trong một thời gian ngắn; và rồi John Smith với những người Báp-tít; và sau đó là những người Nazaren; và sau đó sau người Nazaren đến Ngũ Tuần.

124 Nazaren, họ đã làm gì? Cũng sắp đặt theo cùng một cách, lập nó thành giáo phái.

125 Cái gì đã đến vào thời đó? Hai nhánh nhỏ, Hội thánh của Đức Chúa Trời và đại loại như vậy, phát triển ra từ đó. Họ làm gì? Được tổ chức; cứ để họ đi.

126 Rồi đến những người Ngũ Tuần với cơn mưa ơn phước cuối mùa, họ đã làm gì? Lập thành tổ chức, vậy Ngài cứ để cho họ hành động. Đúng vậy.

127 Bây giờ chúng ta đi đến phần kết thúc ở đây, anh em có điều gì đó thực sự mạnh mẽ trong một vài phút nữa. Được rồi.

128 Được rồi, Ngài muốn anh em nóng cháy hoặc—hoặc lạnh giá, thế này hoặc là thế kia. Đừng hâm hấp! Đừng giả vờ điều gì đó mà anh em không có, hoặc là bốc lửa cho Đức Chúa Trời hoặc quay lại vào—trong—trong tổ chức. Đừng—đừng hâm hấp!

129 Bây giờ cũng giống như vậy! Đó cũng là điều đã xảy ra trong... những giáo hội này tại đây. Ngài muốn anh em hoặc là nóng nếu không thì lạnh. Ngài không muốn “sự hâm hấp.” Đó là tình trạng Ngũ Tuần phải đến, một tình trạng hâm hấp. Thỉnh thoảng họ chơi piano, và chơi vài tiếng trống, và đập xung quanh một chút; và có đủ âm nhạc, người nào đó đứng lên và hầu như...anh em biết, hầu như nói, “Ngợi khen Chúa! Ha-lê-lu-gia!” Ủ-m. Và âm nhạc tiếp tục, “UH, Uh, uh, uh,” chính là nó. Ồ, chao ôi, chỉ làm Đức Chúa Trời đau dạ dày Ngài thôi! Hiểu không? Ủ-m. Được rồi.

130 Chẳng có gì nhiều diễn ra lúc đó, giống như một—như một cuộc phục hưng nóng bỏng đang diễn ra ở trong họ, nhưng họ có nhiều máy móc cơ khí trong nhà thờ này, anh em thấy đấy, bởi vì họ giàu có và ồ, chao ôi, họ đã tụ họp với nhau và tổ chức các buổi nhóm lớn và mọi thứ. Họ đã có một khoảng thời gian vui vẻ trong nhà thờ này, điều đó hoàn toàn đúng, nhưng đó là tất cả máy móc nói chung. Nhưng không có sự ấm áp của Đức Thánh Linh. Thấy không?

131 Hãy xem những gì Ngài đã nói ở đây, hãy xem:

Ta biết công việc của các người,...các người thì không lạnh cũng không nóng: Ta ước rằng người lạnh hoặc nóng thì hay.

Và bởi vì các người thì hâm hấp,...không lạnh cũng không nóng, nên Ta sẽ phun các người ra khỏi miệng Ta. (Hiểu không?)

132 Ngài phán, “Ta ước gì các ngươi hoặc là lạnh hoặc là nóng. Bởi vì các ngươi không, Ta—Ta chỉ phải tống các ngươi đi, chỉ thế thôi, chỉ quét sạch các ngươi ra khỏi miệng Ta.”

133 Giờ đây, họ có nhiều tiền bạc, họ có những tòa nhà vĩ đại, họ có những thứ vĩ đại đang diễn ra, nhưng họ không có sự ấp áp của Đức Thánh Linh. Ồ, họ có một cỗ máy...một—một chế độ. Ồ, chao ôi! Họ có một giáo hội liên hiệp với nhau, bạn ơi, họ có những tòa nhà lớn nhất chưa từng có, và các thứ đang diễn ra, nhưng không có Đức Thánh Linh. Thấy không? Đó là những gì Đức Chúa Trời gởi cho Hội thánh, Đức Thánh Linh.

Bây giờ, khi chúng ta tiếp tục trong câu thứ 16 này.

134 Họ có mọi ban ngành. “Ồ, chúng ta có một phác đồ tuyệt vời về điều đó. Hội trợ giúp các cụ già, và—chơi đánh bài pinochle của những người đàn ông trẻ tuổi, và—và trò lừa bịp vào tối thứ Sáu, và trận—trận đấu bóng rổ vào chiều Chúa nhật và, ồ, trận đấu bóng chày *thế này thế nọ*. Và, ồ, chúng tôi vừa có hội tán gẫu của đàn—đàn ông. Và, ồ, chúng tôi có đủ thứ.”

135 Tôi nói với anh em, nó đã bị quá tải, với các hội đoàn, và các câu lạc bộ, và những người híp-pi lập dị, và bất cứ thứ gì khác nữa, nhưng không có sự ấp áp của Đức Thánh Linh. Xem đây, anh em có một hệ thống lớn, nhưng anh em không có điều gì ở đó để làm cho ấm lên. Anh em đang làm cho ấm lên với thế gian nhưng không phải với Đức Chúa Trời, đó là lý do khiến anh em hâm hẩm.

136 Ồ, các anh em có thêm nhiều các thành viên hơn đã từng có. “Các bạn ơi, chắc chắn là thế! Ồ, chúng ta có thêm một triệu người nữa vào năm '44,” Báp-tít nói vậy. Nhưng—nhưng mà anh em có gì? Một cỗ máy lớn!

137 Ngay trong cùng giáo hội mà tôi đã nghe người ta có nhận xét đó, họ phải giải lao mười lăm phút, để cho mục sư có cơ hội đi ra ngoài, và tất cả những chấp sự và tất cả họ, để hút thuốc, rồi quay vào lại. Thấy không? Thế đấy. Kinh Thánh định tội rõ ràng điều đó! “Nếu các ngươi làm ô uế thân thể này...”

138 Các bác sĩ lên án nó và nói, “Nó đầy dẫy ung thư.” Thế thì họ lên đài truyền thanh và nói, “Đầu lọc của người biết suy nghĩ.”

139 Như Billy Graham đã nói, “Người ấy thật ngốc khi nghĩ như vậy ngay từ đầu.”

140 “Đầu lọc của người biết suy nghĩ,” một người *suy nghĩ* sẽ không hút thuốc gì cả, đúng thế, bạn hãy suy nghĩ lại. Nhưng ông bảo phụ nữ rằng nó làm cho họ thật sự gầy đi, các bạn biết đấy, để họ có thể mặc một vài loại váy mới này mà họ có.Ồ, điều đó làm nó bán chạy! Nhiều phụ nữ hút thuốc lá hơn đàn ông bây giờ, và một người đàn bà sẽ hút ba điếu thuốc hơn là một điếu so với một người đàn ông. Điều đó hoàn toàn đúng, vì cô ấy muốn gầy đi. Cô ấy không nhận ra rằng đó là bệnh lao, ung thư và các thứ khiến cô bị nó sai khiến, chỉ trong một hình hài đứa bé sơ sinh, xâm nhập vào cô ấy, ăn dần cô ấy như thế, giết chết cô ấy. Không một điều gì có thể thoát ra khỏi nó ngoài điều ác! Đúng thế. Thấy không? Nhưng đó là, “Nó—nó là đầu lọc của một con người biết suy nghĩ.” Ha!Ồ, chao ôi!

141 “Không! Không!Ồ,” họ nói, “nhưng chúng ta có...Anh Branham, tôi bất chấp điều đó! Chúng ta đã có những buổi nhóm tuyệt vời! Hãy xem những gì Billy Graham đã có những gì trên khắp đất nước.”Ồ, chắc chắn rồi, một phác đồ lớn, những người truyền bá phúc âm được thuê, những người tập hát được trả tiền.

142 Phải, họ thuê những người truyền bá phúc âm của họ. “À, anh sẽ cho tôi bao nhiêu nếu tôi đến tổ chức buổi nhóm phục hưng đó? Chà, nếu các anh không đưa ra *rất nhiều* ngàn đô la tôi sẽ không đến đâu. Đúng thế. Và ai sẽ giúp anh hướng dẫn ban hát?Ồ, anh đi và mượn anh *A gì đó*, anh ta là một người đơn ca tuyệt vời. Anh thuê anh ấy để...Anh ta sẽ thu hút được nửa đám đông của tôi, chỉ anh ấy.”

143 Những người hát đơn ca được trả tiền! Những nhà truyền bá phúc âm được trả phí!Ồ, nó đến một chỗ mà sự cứu rỗi linh hồn là một công việc kinh doanh. Cứu linh hồn không phải là việc kinh doanh của hội thánh, đó là quyền phép của Đức Thánh Linh trong hội thánh. Cứu rỗi linh hồn không phải là một...bạn không mua nó bằng tiền. Không, thưa ngài! Không! Tất cả đều là, là công việc, công việc, công việc, nhà truyền giáo được trả tiền, những người hướng dẫn được trả tiền, những ca đoàn được trả

tiền, mọi thứ khác. Đức Chúa Trời không muốn điều đó, tất cả nó là công việc! Đức Chúa Trời không muốn những công việc, Ngài muốn Đức Thánh Linh làm việc trong anh em. Đúng vậy.

144 Câu 17 nói:

Bởi vì người nói, ta giàu có rồi,... gia tăng về của cải rồi, và không cần gì nữa; và không biết rằng các người bị khốn khó, (Ồ!)...không biết rằng các người bị khốn khó,... khổ sở,...nghèo ngặt,...đui mù, và lòa lờ: (Hừm! Hừm!)

145 Họ nghĩ họ “giàu có,” Ngũ Tuần này trong những giáo hội thời đại cuối cùng này. Họ nghĩ...Và bề ngoài họ đã thế. Vàng, thừa quý vị. Họ giàu có. Cứ nghĩ về hội thánh, cách đây một vài năm, thường đứng ra ở một góc phố xô giạt hết nơi này đến nơi khác, đã có một thời gian khó khăn. Nhưng giờ đây họ có một số những tòa nhà lớn nhất.

146 Anh em nhìn thấy chỗ giáo hội Phúc Âm Ngũ Tuần ngoài này, trước đây họ thường nhóm trong một tòa nhà gỗ bình thường, cái gì đó như thế này ở đây, và bây giờ họ đang xây dựng một tòa nhà trị giá sáu triệu đô la, và họ bảo, “Chúa Jêsus sắp đến ngay.” Công việc của anh em chứng minh anh em không tin điều đó. Đó là sự giả hình! Xây dựng các tòa nhà hàng triệu đô la và những thứ tương tự, và nói, “Chúa Jêsus sẽ đến ngay.” Và những nhà truyền giáo tội nghiệp trên cánh đồng, không có giày để mang, những nhà truyền giáo kính sợ Chúa thực sự, chân không giày, và sống nhờ hai khẩu phần cơm một tuần; ăn hai lần một tuần để mang Phúc Âm đi qua rừng rú và các thứ giống như thế, đem Nó đến cho những người anh em của họ. Còn chúng ta có những tòa nhà sáu triệu đô-la, và nhà thờ với những cánh cửa sổ kính màu, to lớn, và mọi thứ khác, và đặt nó trên đó.Ồ, thậm chí, anh em có thật nhiều tiền cho đến nỗi đôi khi họ có những hội cho vay ngay trong những giáo hội của họ. Đúng thế!

147 Bác sĩ ở đó để khám những nhà truyền giảng hay các giáo sĩ của họ. Và người nào đó muốn đi vào trong cánh đồng, họ đưa người ấy đến phòng khám của bác sĩ để xem thử người đó...hay chuyên gia tâm lý, để xem thử người đó...ồ, liệu người đó có chỉ số thông minh ổn không, anh em thấy đấy. Đức Thánh Linh kiểm tra điều đó, bạn không cần chuyên gia tâm lý.

148 “Nhưng, giàu có và không cần chi nữa.”Ồ, chắc chắn rồi. Anh em có nhiều tiền. Về bề ngoài, thật giàu có; có những tòa nhà lớn, những cánh cửa sổ kính màu.

149 Và những thầy giảng hùng hồn!Ồ, chao ôi. Chà, tôi sẽ nói cho anh em, ừm, họ thực sự hùng hồn. Họ có thể đứng trò chuyện suốt đêm, mà chẳng nói gì cả. Hiểu không? Khi họ xuất hiện... Tôi muốn nói về những điều họ không nên nói, anh em thấy đấy. Đứng lên, một vài trong thứ này, nói về những điều nhỏ nhặt *như vậy* và điều này *như vậy*. Và anh em biết nó như thế nào. Những ca sĩ được trả lương. Đúng vậy. Được rồi. Nhưng, đến trong bục giảng, là những thầy giảng hùng hồn. Nếu họ không mặc bộ đồ lễ phục với cổ áo dựng, và kiểu áo choàng đuôi tôm nào đó, ồ, hội chúng của họ cảm thấy thực sự xấu hổ.

150 Và những ca sĩ bước ra đó, họ những người nữ, tóc uốn ngắn bồng bênh giống như Giê-sa-bên, mặt tô son phấn đủ sơn phết một chuồng ngựa. Ngay khi họ cởi áo lễ đó ra, họ mặc những chiếc quần đùi và quần áo của đàn ông, và Kinh Thánh dạy, “Nếu một người nữ mặc quần áo dành cho đàn ông, đó là sự gớm ghiếc trước mắt Ngài.” Bước đi trên đường với mũi hình lên, nếu trời mưa chắc là họ chết đuối. Những Giê-sa-bên ngông nghênh, ngạo mạn, nóng nảy! Đó là lý do chúng ta không ở trong sự phục hưng nào cả, đó là một mảng lớn của công việc máy móc mà thôi.

151Ồ, có thể có một tiếng nói giống như một thiên sứ trưởng, và Đức Chúa Trời sẽ khiến anh em trả lời cho điều đó! Những Elvis Presley này và đại loại như vậy, và Ernie Fords, hay bất kỳ là gì mà họ gọi ra ở đây với những tiếng tốt đẹp này và sử dụng chúng cho ma quỷ, Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ đòi điều đó ở tay họ.”

152 Lý do tôi tôn trọng Fanny Crosby mù lòa; bà đã không bao giờ bán đứng ân tứ của mình cho thế gian. Bà giữ gìn nó với Đức Chúa Trời.

153 Nhiều trong những người này là những ca sĩ hùng hồn, những con người có tài hùng biện, những vĩ nhân, và vân vân, thay vì sử dụng tài năng của họ cho Đức Chúa Trời, ma quỷ đã làm hư hỏng họ và họ đang làm việc cho chúng ở đó. Các nhân vật nổi tiếng, đài truyền thanh và truyền hình, đang bán đứng

chính họ, ngoài đó cho thế gian thay vì dâng cho Đức Chúa Trời. Một số người trong họ đến với giáo hội, đi nhà thờ, mặc áo lễ lớn xinh đẹp, đi ra ngoài đó và hát như thế, và quay trở về và hát nhạc kích động tối hôm sau. Cũng giống như những ca sĩ như vậy mà chúng ta biết, thuộc về những giáo hội nào đó, đi ra ngoài đó và làm những cuốn phim, họ đóng những cuốn phim, đi ra ngoài đó và hát kích động rock-and-roll. Các vua của nhạc rock-and-roll, và tuyên bố là sùng đạo! Đó là trò lừa đảo của ma quỷ!

154 Một người có đủ—đủ ý thức tốt ở trên đây. Mà nói rằng anh ấy sắp trở thành một thầy giảng, anh ấy sẽ đến vào sáng Chúa Nhật và giảng, rồi anh ta đi xuống đó...và xuất hiện trên chương trình phát thanh và hát nhạc kích động rock-and-roll và làm mọi việc như thế, vì vậy cuối cùng anh ta dùng súng bắn và bắn vào đầu của mình. Tôi kính trọng người ấy vì làm điều đó. Đúng vậy. Đúng vậy. Anh ta—anh ta có nhiều hơn...Anh ta đã có ý thức nhiều như những con lợn đã làm, dù sao đi nữa, khi họ có ma quỷ trong người, chúng chạy xuống nước và chết đuối. Một số người thậm chí không có điều đó.

155 Tôi biết anh em...Tôi—tôi ghét phải gay gắt như vậy, nhưng, thưa anh, chị em, anh em phải—anh em phải hướng sự việc xuống thật sâu lắng làm cho nó—làm cho nó dính chặt! Đây là ngày mà chúng ta đang sống. Tôi nghĩ Chúa Jêsus đã gọi Hê-rốt là “cáo già,” và Giảng đã gọi họ là “dòng dõi rắn lục,” đúng thôi.

156 Họ có những tòa nhà lớn, những cửa sổ kính màu, những thầy giảng hùng hồn, những ca sĩ được trả tiền. Vâng, thưa quý vị. Họ có cái gì ở trong đó? Cái gì ở trong đó? Không có gì về Đức Thánh Linh cả. Đứng lên đó, và đi ra mặc quần soóc, và đi vào hát trong ca đoàn. Các bạn là những người giả hình khốn khổ! Vâng, thưa quý vị. Đúng vậy.

157 Và quý vị, thầy giảng, mà sẽ đến với một buổi nhóm vì họ trả cho quý vị nhiều tiền hơn ở nơi nào khác! Quý vị không thích hợp để được đứng trên bục giảng. Đúng thế. Tiền bạc! “Nếu các ông không thể gom được *rất nhiều* ngàn đô la, ồ, chúng tôi không thể đến. Người quản lý của—của—của chúng tôi và mọi thứ khác sẽ đến, nếu các ông có thể kiếm được tiền chúng tôi sẽ đến. Nếu tôi không thể hợp tác đầy đủ với mọi người, tôi sẽ không đến.

Nếu mọi người không hợp tác đầy đủ, (tất cả các giáo hội) để tôi có nhiều tiền trả những món nợ của tôi, tôi sẽ không đến.”

¹⁵⁸ Thưa anh em, một người thật của Đức Chúa Trời sẽ đi nếu Đức Thánh Linh dẫn dắt người đó, bất kể sự dâng hiến là gì. Nếu người đó phải ăn bánh qui sô đa và uống nước suối. Đúng vậy, người ấy là một đầy tớ thật của Đức Chúa Trời.

¹⁵⁹ Nhưng nhiều người tự trói buộc họ với những buổi phát thanh và truyền thanh và truyền hình, tất cả các thứ của thế gian, cho đến nỗi họ phải có được loại tiền đó. Điều đó hoàn toàn đúng. Hiểu không? Đó không phải là Đức Chúa Trời.

¹⁶⁰ Ngài phán, “Ồ, các người giàu có rồi, chẳng cần chi nữa.” Chắc chắn, nhưng chính điều mà anh em cần, anh em không có. Đúng vậy. Nhưng anh em không biết thế. Xem đây, “Giàu có, chẳng cần chi nữa.” Được trả lương để làm những điều họ đang làm, chơi bài. “Ồ,” anh em nói, “chúng tôi có những hội chúng lớn.”Ồ, chắc chắn. Vâng, thưa quý vị. “Hội chúng lớn nhất!Ồ—ồ, anh biết đấy, thị trưởng của thành phố đến nhà thờ của chúng tôi.” Ừ-m. Đúng vậy. “Ồ, anh biết không, tổ chức A gì đó, khi họ đến thành phố, họ đến nhà thờ chúng tôi.” Ừ-m. “Chúng tôi có tất cả những người nổi tiếng trong giáo hội của chúng tôi.”

¹⁶¹ Vâng, và hãy để những người thánh đồ có cần, nghèo khổ vào nhà thờ ấy, và họ là lời quở trách đối với anh em. Thậm chí anh em không muốn họ ở đó. Anh em sợ có ai đó nói, “A-men!” trong lúc anh em đang giảng.

¹⁶² Giống như một quý bà mà tôi đã đọc một lần nợ trong một cuốn sách nhỏ ở đây, bà ấy đi vào một nhà thờ. Con cái của bà, bà nuôi chúng lớn lên trong một hội thánh điển hình thuở xưa ở trong cánh rừng nơi nào đó mà họ thực sự tin kính. Vì vậy...Một ngày kia một thanh niên đến cưới cô gái. Nói rằng anh ta thuộc về một giáo hội *bên ngoài*, anh em biết đấy, một trong những giáo hội lớn trong cùng giáo phái trong thành phố. Vì vậy anh ta nói người mẹ anh là một Cơ-đốc nhân. Vì thế anh ta cưới cô con gái và đem cô ấy đi.

¹⁶³Ồ, cuối cùng anh ta khiến nàng dứt bỏ nhà thờ nhỏ cũ kỹ miền quê ở miền núi, để ra ngoài đây, nhà thờ đẹp đẽ to lớn này,

cùng một tên gọi; nhưng ở tại đó họ đã có Đức Thánh Linh, ngoài đây họ không có gì cả. Vậy rồi khi họ đi vào, trong nhà thờ to lớn đẹp đẽ này.

¹⁶⁴ Vì vậy Mẹ kể, một ngày kia, bà đi xuống để—để thăm con gái mình. Ô, họ tự hỏi họ sẽ làm gì với bà. Vì thế khi bà đi xuống bà trông giống như cái gì đó từ một quyển sách di tích, một trong những váy dài, cổ cao, anh em biết đấy, và tay áo dài, và tóc búi lại phía sau đó, như củ hành bóng mượt, như thế, (lột vỏ, anh em biết đấy). Và bà đi xuống, và bà nói, “Ồ, Halêlugia, con yêu quý! Các con sống ra sao?” Ô, bà nói, “Bây giờ, là sáng Chúa Nhật.” Nói, “Các con sẽ đi nhóm chứ, phải không?”

¹⁶⁵ (Anh chồng bảo, “Chúng ta sẽ làm gì với bà ấy?” Nói, “Chúng ta không thể đưa bà đến đó giống như thế!” Và nói, “Ồ, anh không biết chúng ta phải làm gì.”) Ô, anh ta nói, “Mẹ ơi, con nói cho mẹ biết, chúng con...”

¹⁶⁶ “Ồ,” bà nói, “nhưng, các con này, mẹ không thể không đi nhà thờ được. Chắc chắn, có nhà thờ nào đó ở quanh đây.” “Ồ,” bà... anh ta nói...Nói, “Con thấy có một nhà thờ ở góc phố kia, con sẽ cứ đi qua.”

(Và anh ta nói, “Ồ, à, chúng ta sẽ cứ phải làm điều đó.”)

¹⁶⁷ Vì vậy khi họ đi vào, họ để cho bà đi vào trước, (Thấy không?) xấu hổ về bà. Anh em biết, tại đây bà băng qua đường phố với chiếc váy thân thuộc đó, và quyển Kinh Thánh dưới tay bà. Nhưng, anh em ơi, bà có thể không có tên bà trong quyển *Các Danh Nhân*, nhưng tôi lại tưởng tượng bà có tên mình trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Đó là điều chính yếu.

¹⁶⁸ Khi bà bước đi vào nhà thờ bà ngồi xuống phía sau đó, kiếm một chỗ ngồi, anh em biết đấy, và mở Kinh Thánh ra và bà bắt đầu đọc. Và mọi người bắt đầu nhìn quanh, nghĩ rằng loại cổ vật nào đó vừa rút xuống ở đâu đó. Nhìn chung quanh giống như thế, “Ồ, chao ôi!” Anh em biết, với tất cả những bộ quần áo đẹp của họ, Lao-đi-xê điển hình, và những bộ váy đẹp của họ và vân vân. Quay lui thấy người mẹ này đang ngồi đó, với nụ cười mở rộng trên gương mặt của bà, anh em biết, đang đọc Kinh Thánh. Vâng.

169 Và mục sư, sau một lát, sau khi họ đã đi qua tất cả những điều khác rồi, cuối cùng, ông có khoảng mười lăm phút để trò chuyện. Vậy là ông đứng lên và ông nói, “Chúa là nhân lành.”

170 Bà nói, “Ngợi khen Đức Chúa Trời! Đúng vậy! Halêlugia!” Và mọi người ngóng cổ như ngỗng đực, nhìn quanh, “Ai vậy?”

171 Và rồi sau một lát, ông bảo, “Ừm! Ừm! Ừm!” Ông ấy nói, “Cơ-đốc nhân trong mọi thời đại phải là những Cơ-đốc nhân dũng cảm, vĩ đại, tốt lành,” hoặc điều gì đó theo kiểu đó.

172 Bà nói, “Ngợi khen Chúa! Đúng vậy!” Và tất cả họ nhìn xung quanh.

173 Và ông, “Ừm!” nhìn về phía ban chấp sự của mình.

174 Và ban chấp sự đã có ý kiến. Quay lại và nắm tay người phụ nữ nhỏ bé và dắt bà ra ngoài cửa, nói, “Bà đang ngắt lời mục sư.”

175 Các bạn chết mà không biết! Vâng. Ồ, những cửa sổ màu của các bạn tương đương với điều gì? Những hàng ghế bóng lộn dành cho các chấp sự của quý vị là gì? Và tất cả hội chúng của quý vị là gì? Chỉ đi thẳng xuống địa ngục, như chim nhận trong lồng. Vì nếu anh em không có Thánh Linh của Chúa, anh em bị hư mất! Nếu anh em không được sinh lại, anh em không thể nhìn thấy Vương quốc của Đức Chúa Trời.

176 Điều ấy nghe gay gắt. Giống như trước đây tôi thường uống dầu thầu dầu, tôi nói, “Mẹ ơi, con không thể chịu đựng nó được.”

177 Bà bảo, “Nếu nó không làm cho con đau, thì chẳng ích gì cho con.” Vì vậy, đó cũng là theo cách Đây.

178 Ồ, nếu anh em nói với họ! Ồ, những tòa nhà to, đẹp, và đại loại như vậy. Ồ, họ—họ—họ...Anh em đến nhà thờ của họ, anh em sẽ tình cờ nói...Đến nhà thờ của họ và nói, “À, tôi nói cho anh biết, anh là người Ngũ Tuần phải không?”

“Ồ, vâng. Ừ-m. Chắc chắn rồi, chúng tôi là Ngũ Tuần.”

“Anh tin vào việc được sanh lại chứ?”

“Vâng.”

“Ồ, tôi muốn tỏ cho anh thấy đôi điều...”

179 “Ồ, hãy nhìn vào tòa nhà này! Anh biết tòa nhà bao nhiêu... chi phí xây dựng tòa nhà này? Điều đó tiêu tốn ba phần tư triệu

đô la để thực hiện điều này. Anh biết đấy, chúng tôi đã không có được nó cách đó trước đây. Chúng tôi—chúng tôi trước đây thường nhóm lại ở dưới ngõ hẻm đó.” Chà, nhìn xung quanh anh em tìm thấy tất cả những điều vĩ đại này mà họ có. Vàng, thưa quý vị. Và rồi họ bảo, “Ồ, chúng tôi—chúng tôi có mọi thứ to lớn này!” Nhưng họ không có gánh nặng về những linh hồn bị hư mất! Họ luôn luôn muốn tỏ cho anh em thấy họ có được là bao nhiêu tòa nhà. “Hãy nhìn vào bảng báo cáo trường Chúa Nhật của chúng tôi, nó lớn làm sao!” Điều đó có ích lợi gì nếu họ không có Đức Thánh Linh? “Giàu có, gia tăng của cải, không cần chi nữa.”

¹⁸⁰ Đó là những gì Ngài đã phán, “Các ngươi nghĩ thế, nhưng không biết rằng các ngươi nghèo ngặt, khổ sở, khổ khó, mù lòa, lòa lờ. Và không biết điều đó!” Hiểu không? Chính là thế.

¹⁸¹ Ồ, chắc chắn rồi, họ nói, “Anh biết gì không? Chúng tôi đã thường...Hội thánh nhỏ chúng tôi thường sử dụng là phần ở phía sau, còn bây giờ đây là nhà thờ lớn!” Và tôi nói với anh em, không có những gánh nặng về những linh hồn, nhưng họ phải nhìn thấy rằng tất cả những điều này được quan tâm. Hội cứu tế của quý bà, và mọi điều khác này, tất cả phải được quan tâm, nhưng không có gánh nặng về những linh hồn hư mất. Ồ, chao ôi, đó là điều—điều hội thánh này phải có!

¹⁸² Họ không cưu mang những linh hồn, nhưng họ nặng lòng về của cải. Đúng vậy. Họ đã có sự cưu mang sai trật. Họ mang nặng của cải mình nhưng không phải là cưu mang cho những linh hồn hư mất. Kinh Thánh nói, “Họ không biết mình bị khổ khổ,” (Ồ!) “khổ sở, mù lòa.”

¹⁸³ Họ nghĩ rằng có thể lấy tiền và biến đổi thế giới. “Ồ, nếu chúng ta có thể tiến hành một chương trình, chúng ta có thể có nhiều tiền ở đây, tôi tin chúng ta có thể biến đổi thế giới. Nếu một số trong những người giàu có trong hội thánh của chúng ta, Anh Branham à, nếu chúng ta có thể kêu gọi họ xuất tiền ra, và tôi tin rằng chúng ta có thể bắt đầu một xã hội mà sẽ—mà sẽ đi khắp nơi và—và biến cải thế giới. Chúng ta có thể đáp máy bay và thả ấn phẩm khắp Châu Phi, và các thứ giống như thế. Nếu chúng ta có tiền!”

184 Thưa anh em, thế gian sẽ không được biến cải bởi tiền bạc. Thế gian sẽ được biến cải bởi Đức Thánh Linh; sự rao giảng đầy quyền phép của Đức Thánh Linh và Thập tự giá sẽ là điều duy nhất mà sẽ biến cải được thế giới. Chương trình của Đức Chúa Trời không phải là tiền bạc. Đó là Đức Thánh Linh, đó là chương trình của Đức Chúa Trời dành cho Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê hoặc bất kỳ thời đại hội thánh nào khác. Vâng, thưa quý vị.

185 Họ muốn có Đức Thánh Linh.Ồ, họ nói, “Chúng tôi là...có vàng.” Đó là vàng, được rồi, nhưng không phải là thứ thích hợp. Họ có nhiều vàng nhưng không phải thứ vàng thích hợp. Vì vậy, Đức Chúa Jêsus đã truyền lệnh cho họ, “Ta biết các người giàu có, và có vàng, và không cần gì nữa,” nhưng:

Ta khuyên các người hãy đến mua vàng thử trong lửa của Ta,...

186 Một loại vàng khác, vâng, loại vàng được thử trong lò lửa hực, mà đã đi qua ngọn lửa của sự chết, đi qua Đồi Sọ, đi ra.

187 Nhiều loại vàng này mà anh em có bây giờ đã bị đổi màu, nó sẽ bị sâu mọt, ten rét. Nếu anh em có thể đánh dấu điều này xuống, Gia-cơ...Thánh Gia-cơ 5:1 đến 4, và anh em sẽ biết được nó là gì, nói, “Hỡi anh em là kẻ giàu có, bây giờ ở sự đến của Chúa, Hãy khóc lóc và kêu la vì có hoạn nạn sẽ đổ trên anh em, vàng bạc anh em bị ten rét trong anh em.” Thấy đấy, đó là loại vàng mà bị ten rét.

188 Nhưng vàng mà Chúa Jêsus ban cho là Đức Thánh Linh, Dầu bằng vàng của Thánh Linh, tuôn đổ vào trong lòng của anh em. Và—và, ồ, chao ôi, “Khuyến các người, hãy đến mua vàng của Ta, nếu các người muốn trở nên giàu có.”Ồ, vâng.

189 Họ cũng, họ bị “mù lòa.” Bây giờ, đó là một cách tệ hại xảy ra. Tôi không nghĩ những Cơ đốc nhân này lại rất mù như họ bị “cận thị.” Tôi tin rằng họ đã bị cận thị. Thứ duy nhất họ có thể nhìn là những tòa nhà lớn của họ. Điều duy nhất họ có thể nhìn là hội chúng lớn của họ. Chỉ có điều họ nhìn vào là một ban hợp ca được trang bị kỹ lưỡng với tất cả những chiếc áo dài lớn và mọi thứ. Tôi nghĩ họ chỉ bị cận thị, hầu như, họ không thể nhìn qua mũi họ. Tôi không nghĩ rằng họ bị mù, họ chỉ bị cận thị. Tất

cả những gì họ có thể thấy là của họ...“Chà, anh biết gì không? Chúng tôi thuộc về hội *A gì đó!*” Các giáo phái lớn của họ, đám đông lớn của họ, nhiều thành viên, trường Chúa nhật của họ, các tòa nhà đẹp của họ.

¹⁹⁰ “Nhưng họ cần Đức Thánh Linh,” Chúa Jêsus phán. Họ cần Đức Thánh Linh! Vì vậy Chúa phán với họ, “Con mắt...Nếu các người...mắt các người rất tệ, và các người quá thiên cận đến nỗi không nhìn thấy gì cả ngoài tòa nhà lớn của các người ở đây và hội chúng lớn tốt đẹp của các người, và của các người...thị trường của thành phố cùng tất cả mọi người đến nhà thờ của các người, và các người có những người nổi tiếng. Và các người đã quên Ta. Nhưng nếu các người mù, và mắt các người đau như thế, Ta sẽ bán cho các người một ít dầu xức mắt.” Đúng thế.

¹⁹¹ Xem đây, điều lạ là các tiến sĩ thần đạo đã không có chút nào điều đó, phải không? Họ có nhiều nước hoa, có nhiều thần học. Nhưng họ cần thuốc xức mắt, Đức Thánh Linh của Chúa xoa mắt họ và để cho họ tìm kiếm sự hiện đến của Chúa, để họ nhìn vào Kinh Thánh, để cho họ nhìn xem Lời. Họ biết cách nói “aa-man” một cách chính xác như thế nào. Họ có nước hoa, họ có tất cả những dầu xức. Nhưng, “Họ cần có thuốc xức mắt,” Chúa phán. Phán, “Các người cần ít thuốc xức mắt cho các người, và nó sẽ mở chúng ra.”

¹⁹² Trước đây, khi tôi còn là một cậu bé...Tôi đã kể điều này, tôi tin rằng, tôi có thể đã nói điều đó với hội thánh. Điều này hiện lên trong tâm trí tôi bây giờ. Tôi được lớn lên trên vùng núi của Kentucky, một phần, chúng tôi sống trong ngôi nhà lợp ván cũ. Mẹ, ở đây...Và chúng tôi có một—có một tầng gác nhỏ cũ kỹ, và chúng tôi có một tấm đệm bằng—bằng rơm. Và rồi trên tấm đệm bằng rơm đó là một tấm bọc nệm bằng lông vũ. Tôi không biết anh em có biết tấm bọc nệm bằng lông vũ, hay một cái giường bằng rơm là gì hay không; một cái giường cũ, chúng tôi quá nghèo. Bố và mẹ có khung giường tầng dưới. Và vì vậy chúng tôi trèo lên một cầu thang nhỏ và lên tầng trên cùng, và mẹ sẽ đặt, một số—một số—đôi khi, một miếng vải bạt che phủ và các thứ, để giữ...Anh em biết, anh em đứng...nằm đó và đếm những ngôi sao giữa những tấm ván lợp cũ kỹ, dựng lên với ánh

sáng trắng, anh em biết, và có một cái lỗ lớn trên mái nhà giống như thế.

¹⁹³ Và vì vậy khi trời có tuyết hay điều gì, hay cơn mưa đổ xuống, bọn nhỏ chúng tôi chui xuống dưới miếng—miếng tấm bạt này, anh em biết đấy, để giữ...giữ cho khỏi bị ướt. Và đôi khi một cơn gió lùa qua những cái lỗ đó, chúng tôi—chúng tôi—chúng tôi bị cảm lạnh và bị cay mắt. Anh em biết đấy, tất cả đã dừng lại với cái lạnh, lạnh trong đôi mắt của chúng tôi. Và mẹ sẽ gọi cho chúng tôi vào buổi sáng, “Đi xuống.” Tôi nói, “Con không thể mở mắt được, mẹ ơi, vì mắt con có vấn đề.” Tôi có—tôi có thứ gì bên trong mắt, anh em biết, làm lạnh mắt. Anh em biết, tôi không thể mở mắt được. Một đứa em đang nằm ở đó, và tôi và Humpy và chúng đang cố gắng mở mắt ra và chúng tôi không thể làm điều đó, bị mù.

¹⁹⁴ Ông tôi là người đánh bẫy, ông đã bẫy những con gấu trúc, gấu trúc. Và đó là liều thuốc vụn năng trong nhà của chúng tôi, là mỡ gấu trúc. Chúng tôi đánh bóng đôi giày bằng mỡ gấu. Nếu anh em bị bệnh ở thanh quản, họ sẽ nhỏ một ít dầu thông trên đó và chỉ, vâng, anh em phải nuốt nó, để, để chữa thứ bệnh bạch hầu thanh quản ấy.

¹⁹⁵ Và rồi khi mắt của chúng tôi bị mờ hết cả, mẹ lấy loại thuốc này...“Được rồi, chờ một chút, con yêu quý.” Bà chạy vào trong nhà bếp và lấy cái tách cũ đựng mỡ gấu trúc và đặt nó lên đó, và hâm thật nóng. Và bà đến và xoa vào mắt của chúng tôi, đấy, cho đến khi nó mở ra. Và sau một lát tôi có thể nhìn thấy, mở mắt mình ra. Lấy...Mỡ gấu trúc làm mở mắt ra.

¹⁹⁶ Và tôi kể với anh em, chúng tôi đã bị một ngọn gió lùa kinh khủng! Hiểu không? Đã có một cơn lạnh kinh khủng quét qua vùng. Những người Báp-tít đã nói, “Những ngày của những phép lạ đã qua rồi. Chẳng có chuyện như là Đức Thánh Linh, và chẳng có việc nói tiếng lạ. Không có phép báp-têm nhân Danh Đức Chúa Jê-sus.” Và, ồ, tất cả các loại gió lùa, và nó đã đóng lại nhiều cặp mắt với loại lạnh lẽo thuộc linh nào đó. Sẽ còn mất nhiều hơn mỡ gấu trúc để mở mắt của họ, thưa anh em. Nó sẽ cần đến một phép báp-têm tươi mới bằng Đức Thánh Linh...?...để xoa mắt anh em hầu cho anh em có thể thấy được, lấy đi sự thiếu cận ra khỏi anh

em để anh em có thể nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời là thật. Đúng vậy. Ô, “Ta khuyên các ngươi hãy đến mua một ít dầu xúc mắt từ Ta, để xúc mắt các ngươi.” Vì vậy anh em... Vì vậy...

¹⁹⁷ Các tiến sĩ thần học có...tất cả thần học của họ, và dầu thơm của họ và các thứ, nhưng nó phải mất nhiều hơn thế. Phải có Đức Thánh Linh ban cho khải tượng thuộc linh để nhìn thấy những công việc quyền năng Thiên thượng. Đức Thánh Linh, thuốc xúc mắt của Đức Thánh Linh! Thuốc xúc mắt là loại dầu nóng, chúng ta biết điều đó, và thế thì Đức Thánh Linh là Dầu của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁸ Tất cả các hệ thống thần học và dầu thơm, “Ồ, người anh em, yêu dấu, anh được lắm. Chẳng có gì sai với...Mọi thứ đều ổn. Ô, chúng tôi có nhà thờ lớn nhất trong thành phố.” Dầu thơm đó sẽ không có tác dụng! Không, thưa quý vị! Nó sẽ khiến cho anh em thấy ngay ở đây (bị cận thị) và nói, “Vâng, chúng tôi có nhà thờ lớn nhất.” Nhưng còn sự Phán xét sẽ đến khi Đức Chúa Trời sẽ khiến anh em phải trả lời thì sao, hỡi các thành viên hội thánh Lao-đi-xê?

¹⁹⁹ Tôi không đang nói quá nhiều ở đây, nhưng tôi đang nói trên cuộn băng đi khắp thế giới, anh em biết đấy, vì vậy đang nói với gần nhiều triệu người vào lúc này, anh em biết đấy.

²⁰⁰ Vậy thì chính là nó. Lao-đi-xê! Hâm hâm! Sa sút! Thiển cận! Tôi không biết tất cả những gì. Những con la! Con la là một thứ lai giống, nó chẳng có tinh thần dám nghĩ dám làm từ đâu. Anh em có thể nói chuyện với nó, nó vênh tai nó lớn lên, kêu, “Hô! Hô! Hô! Hô!” Chẳng có sự tử tế gì nơi nó. Nó là sự lai giống, nó là giữa ngựa và lừa. Đó là vấn đề hiện nay, anh em đặt những người theo Ni-cô-la và những người Lao-đi-xê lại với nhau, và anh em có lại có một con lừa. Điều chúng ta cần...Đúng vậy. Họ không biết. Anh em nói cho họ về sự chữa lành Thiêng liêng, phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus. Nói, “Hô! Hô! Mục sư của tôi không...Hô! Hô! Chúng tôi không tin điều đó với tư cách là những tín đồ Trưởng Lão.” Những kẻ ngu dốt! Đó gần như là điều anh em muốn gọi nó...?...

²⁰¹ Tôi ghét con la. Nhưng tôi nói cho anh em biết, tôi thích một con ngựa nhà nòi, tốt, hiền lành, anh em ơi, anh em có thể dạy

cho nó điều gì đó. Anh em có thể dạy cho nó cúi chào, và làm xiếc, và hầu như làm giống như con người có thể làm, vởi vì nó thì... nó biết điều gì đó. Nó phải là ngựa nòi. Con la không biết cha hay mẹ nó là ai, và nó không tự tái sinh sản. Đó là cách với một số giáo phái nghi thức, lạnh lùng, cũ xưa này, họ không bao giờ có thể dấy lên lần nữa. Ngay khi hội thánh đi vào giáo phái, thì nó chết! Không bao giờ sống lại lần nữa. Nó là gì? Đó là sự lai tạp!

²⁰² Martin Luther cũng tốt thôi, nhưng khi ông tổ chức ông đã làm gì? Giám Lý cũng ổn thôi, khi nó tổ chức, nó đã làm gì? Ngũ Tuần cũng ổn thôi, nhưng khi anh em tổ chức nó anh em làm gì? Anh em lai tạp nó, anh em gây giống nó thành giáo hội Công giáo Ni-cô-la. Chính xác những gì anh em đã làm! Nhận lấy hình thức báp-têm của nó, hành động theo đường lối của nó, và Kinh Thánh nói, “Các ngươi là con của dâm phụ, gái điếm. Con gái của dâm phụ!” Hoàn toàn đúng!

²⁰³ Một con ngựa nòi tốt, ồ, nó quý phái. Ồ, nó tốt lành, tôi thích nó. Đặt đầu của nó trên vai của anh em, yêu thương, tử tế. Tại sao? Nó biết cha của nó là ai, nó biết ông nội của nó là ai, nó biết ông cố của nó là ai. Nó có thể lần ngược trở lại, nó là ngựa nòi.

²⁰⁴ Tôi thích nhìn thấy một người Cơ-đốc nhà nòi thực sự! Không mang thư của mình: người đó là tín đồ Giám Lý tuần trước, và tuần này là tín đồ Báp-tít, và tuần tới là tín đồ Ngũ Tuần, và tuần tới nữa là người Hành Hương Thánh. Anh ta không biết cha của mình là ai hay mẹ của mình là ai. Nhưng hãy để tôi nói cho anh em, một người được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời có thể đưa anh em ngay trở lại Ngày Lễ Ngũ tuần; có thể nói cho anh em anh ta là con nhà nòi, ngũ tuần! A-men! Tôi muốn là người ngũ tuần từ đầu đến gót chân. Tôi không có ý nói về Ngũ Tuần giáo phái. Tôi có ý nói về quyền phép thực sự của Đấng Christ sống lại, Ôn phước Ngũ tuần thực sự.

²⁰⁵ Thuốc xức mắt, hãy mở mắt của anh em để chúng ta có thể nhìn lại và thấy nó đến từ đâu. Anh em cứ nhìn những gì hội thánh có ngày hôm nay; nhìn trở lại và thấy nó đến từ đâu, rồi tiếp tục di chuyển hướng về Đức Chúa Trời, anh em sẽ thoát khỏi nó. Vâng, thưa quý vị.

206 Được rồi, tôi đã để ý một điều khác, nói, “Họ lỏa lồ; lỏa lồ mà không biết.” Chắc chắn.

207 Ồ, lỏa lồ và không biết điều đó. Vậy thì, người đó ở một tình thế khốn khổ, nếu một người bị khốn cùng, mù lòa, khổ sở, lỏa lồ. Vậy thì, nếu—nếu người đó biết điều đó, anh ta sẽ tự tránh khỏi được; nhưng nếu người đó không biết, con người tội nghiệp ấy tinh thần đã chết mất rồi. Đúng thế không? Chà! Điều đó hầu như đành thếp. Đã chết mất về tâm linh, người ấy không biết đủ để tự tránh khỏi.

208 Anh em thấy người nào đó đi trên đường phố, nghèo khó, khổ sở, mù lòa, khốn cùng, và lỏa lồ, và anh em bảo, “Anh ơi, anh đang ở trường.” “Ồ, tôi ấy ư? Ồ, Ồ, người anh em ơi, xin đưa giúp tôi vào nơi nào đó, giúp tôi được mặc áo quần.”

209 Nhưng anh em bước đến với họ và nói, “Này, anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh tin chưa?”

210 “Anh là cái gì, một kẻ cuồng tín thánh? Ồ, nói đi, anh có ý nói gì? Đừng có nói chuyện với tôi giống như thế, tôi là tín đồ Trưởng Lão, tôi là tín đồ Báp-tít, tôi là *thế này* và *thế nọ*.”

211 Lỏa lồ mà không biết! Này, tôi không hề nói điều đó, Kinh Thánh đã nói như thế về thời đại này, “Lỏa lồ mà không biết. Hãy đến mua quần áo từ Ta,” Ngài phán.

...áo trắng...

Áo trắng thuộc về những Thánh đồ; đó là sự công nghĩa của những vị Thánh đồ. Hiểu không?

212 Bị trần truồng ư? Ồ, chắc chắn! Vâng, thưa quý vị! Ồ, anh em bảo, “Anh Branham, không phải giáo hội của chúng tôi, nó là giáo hội ăn vận đẹp nhất trong thành phố!” Tôi không nghi ngờ điều đó; một số kiểu thời trang mới đây nhất, những chất liệu được cắt tốt nhất, mà các ngôi sao Hollywood mặc gần đây nhất, thật khêu gợi đến nỗi chị em thu hút sự chú ý của mọi người đàn ông trên đường phố. Ừ-m. Chắc vậy.

213 Một phụ nữ nói với tôi, nói, “Anh Branham, anh có ý nói với tôi ư? Này, chúng tôi mua những chiếc váy này từ cửa tiệm và anh chỉ có thể mua thế thôi.”

214 Tôi nói, “Họ vẫn bán hàng hóa và làm máy may. Chẳng có gì để bào chữa cho điều đó cả.”

215 Kinh Thánh nói, “Hễ ai nhìn một người nữ mà động lòng ham muốn nàng thì đã phạm tội tà dâm với nàng rồi.” Đúng thế không? Ồ, thế thì, nếu người nữ ăn mặc khêu gợi và tự phô bày chính nàng trước người đàn ông, ai đáng trách về chuyện đó? Người nữ, nàng gây ra chuyện đó. Điều đó hoàn toàn chính xác.

216 Vậy thì, chị em có thể thanh khiết giống như hoa huệ với chồng mình. Chị em có thể là một thiếu nữ chưa hề làm điều gì sai trật trong đời mình, là trinh nữ khi kết hôn với chồng mình. Nhưng nếu chị em ăn mặc giống như thế và làm cho đàn ông ngấm chị em như thế, anh ta đã phạm tội ngoại tình với *chị em* trong lòng mình rồi. Tội nhân đó đã nhìn ngấm chị em. Như là một người Cơ-đốc chị em có thể có những bộ quần áo được cắt đẹp nhất trong thành phố, những loại len tốt nhất, nhưng điều đó không thể trở thành một Thánh đồ của Đức Chúa Trời để mặc như thế.

217 [Băng trống—Bt.] Ồ, vâng, đừng đến như con cái của Đức Chúa Trời.

218 “Ồ, không,” họ nói. Ồ, họ nói, “Giáo hội của chúng tôi...” Anh chị em ăn mặc đẹp không? Họ nói họ như vậy. Họ đã “giàu có, chẳng cần gì cả.” Chắc chắn. Ồ, họ nói, “Thậm chí mục sư của chúng tôi đi ra mặc một chiếc áo lễ lớn. Tất cả ban hát bước đi ra với bộ đồ lễ lớn.” Ma quỷ cuộn mình dưới điều đó. Ừ-m. Ừ-m, đúng thế. Ồ! Ừm, ừm! Ồ, tốt hơn hết là tôi không nên nói điều đó. Vì vậy, tôi có thể để điều đó cho qua. Được rồi.

219 Ồ, tất cả những điều lớn lao này! Những ban hợp ca mặc áo lễ, những ca đoàn được trả lương, phải trả lương cho họ để hát. Ừm. Phải trả cho thầy giảng thật nhiều nếu không ông ta sẽ nhận một khoản chi trả khác tốt hơn một chút. Ông ta sẽ gọi ban trị sự lại với nhau và nói, “Bây giờ, thưa các anh em, tôi—tôi...anh em rất là tử tế với tôi tại đây, anh em đưa cho tôi *rất nhiều* trăm đô la một tuần lễ,” hay điều gì đó khác như thế. “Nhưng Giáo hội Trưởng Lão khác của...” (Gọi nó là “Ngũ Tuần” hay là bất cứ cái gì.) “phía bên kia đây, họ đã—họ đã có lời hứa với tôi rằng họ sẽ dâng cho tôi *rất nhiều* hơn.” Ồ, chao ôi!

220 Thế thì một thánh nhân nghèo có gì? Họ có cơ hội gì? Hội thánh bé nhỏ nghèo được đầy đầy Đức Thánh Linh, họ có loại cơ hội gì? Họ chẳng thể có đủ khả năng cho điều gì như thế. Vì thế Chúa chỉ đẩy lên anh em điều gì đó lúc ấy, a-men, mà được chính Ngài tự tay lựa ra, đổ đầy nó bằng Đức Thánh Linh và lập người như là tổng giám sát nó. Gởi xuống...Ngài phán, “Ta khuyên người hãy đến mua áo trắng từ Người.” Kinh Thánh nói, “Áo trắng là sự công bình...của các thánh đồ.”

221 Bây giờ, tôi tin rằng chúng ta...Chúng ta hãy lấy khoảng—khoảng câu thứ 19 bây giờ. Tôi nghĩ đó là khoảng câu 20 mà chúng ta đang học, câu hay nhất mà chúng ta có thể thấy. Đúng, vâng, và kết thúc ở câu này. Nào, hãy thật yên lặng bây giờ và lắng nghe trong lúc chúng ta đang đọc câu này. Hãy lắng nghe:

Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ, nếu ai nghe tiếng Ta, mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào...và sẽ ăn bữa tối với người, và người với Ta.

Kẻ nào thắng Ta sẽ cho ngồi với Ta trên Ngôi Ta, như chính Ta cũng thắng, và ngồi với Cha Ta trên Ngôi Ngài.

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.

222 Đây là một trong những lời tuyên bố nổi bật nhất mà tôi đã từng thấy trong Tân Ước. Tôi muốn anh em lưu ý, “Ta đứng ngoài cửa mà gõ.” Điều này được sử dụng tổng quát, một lời trích dẫn kêu gọi dành cho các tội nhân. Đúng thế không? Chúng ta nói với những tội nhân, “Chúa Jêsus đang đứng ngoài cửa, đang gõ.” Nhưng tại đây Ngài đang gõ cánh cửa *hội thánh* vì Ngài đã từng bước đi với họ, nhưng họ (với tổ chức của mình và tính chất thế gian và sự nguội lạnh) đã loại trừ Ngài ra. Ngài đang đứng bên ngoài hội thánh.

223 Bây giờ, hãy nhớ, trong thời kỳ đầu tiên của các thời đại hội thánh, khi chúng ta kết thúc, Ngài đã bước đi giữa bảy chân đèn bằng vàng (Đúng thế không?), bảy thời đại hội thánh. Vào sự kết thúc ở đây, chúng ta tìm thấy Ngài ở bên ngoài của hội thánh nào? Lao-đi-xê, hội thánh Lao-đi-xê. Bên ngoài, họ đã loại...loại trừ Ngài ra. Ồ, Ngài đang đứng bên ngoài cố gắng trở vào lại. Thật

là một bức tranh đáng thương! Đấng Cứu Chuộc của thế gian, đang đứng bên ngoài hội thánh mà Ngài đã mua bằng Huyết của Chính Ngài. Thật hổ thẹn cho họ!

²²⁴ “Ta đứng ngoài cửa mà gõ.” Sau khi đã bị đẩy ra hay đuổi ra ngoài, rồi cố gắng quay trở vào lại, lê chân trở lại và gõ cửa. Đây là phần kỹ thuật nổi bật nhất trong Tân Ước. Tôi nghĩ không có điều gì có thể buồn lòng hơn điều này, nhìn thấy Cứu Chúa của thế gian bị đuổi ra ngoài hội thánh của Chính Ngài, thời đại Lao-đi-xê. Sau khi họ đã nói cho họ những gì mà họ đã làm, sự giàu có của họ và mọi thứ, và họ là gì, và họ hăm hăm như thế nào và đại loại như vậy, và họ—họ đã...họ...Ngài đã không phải phun họ ra, họ đã phun Ngài ra. Và tại đây đã có tất cả điều đó, vẫn đang gõ cửa, cố gắng để vào lại trong. Để làm gì? Ban cho họ Sự sống Đời đời. Chính những kẻ đã giết Ngài tại Đồi Sọ, Ngài đang cố gắng cứu linh hồn của họ. Đó là bức tranh thảm hại nhất mà tôi từng thấy trong đời, từng nghĩ về.

²²⁵ Bị loại trừ! Ngài bị loại trừ khỏi điều gì? Bây giờ, hãy lắng nghe, thưa các bạn. Nếu điều này không đáng kinh ngạc! Hãy có bức tranh về điều đó, hãy để nó thấm thấu trong lòng anh em. Cứu Chúa của chúng ta, lúc Ngài còn tại thế, Ngài đã bị loại ra khỏi dân tộc của Chính Ngài. Ngài đã bị chối bỏ, Ngài bị loại ra. Thế giới đã loại Ngài ra và đóng đinh Ngài. Và bây giờ, từ hội thánh của Chính Ngài, Ngài đã bị loại trừ. Không nơi nào muốn có Ngài, họ không cần đến Ngài. Họ đã có một giáo phái, họ không cần đến Ngài. Họ có một vị giáo hoàng, họ còn cần gì ở Ngài nữa? Họ đã có một tổng giám mục, một giám thị chung, họ không còn dùng đến Đức Thánh Linh nữa. Họ không cần Điều đó nữa. Đấng Christ, Đức Thánh Linh, họ đã không cần Ngài. Vì vậy họ là...

²²⁶ Tôi không tin họ chỉ đứng lên và đuổi Ngài ra ngoài, bởi vì họ đã không cảm thấy thiếu Ngài. Họ đã không cảm thấy thiếu Ngài, bởi họ vẫn còn hát những bài ca cho Ngài. Thầy giảng vẫn còn đang nói về Ngài, vì thế họ đã không thấy thiếu Ngài. Nhưng thế giới riêng của họ và tổ chức của họ, sự tổ chức, nói, “Những ngày của những phép lạ đã qua rồi và chẳng có chuyện như *thế này và thế kia*.”

227 Tôi hỏi anh em. Mỗi cuộc phục hưng từng đến (bất cứ, quý vị sử gia nào), bây giờ, ở dưới đây, những hội thánh này, mọi sự phục hưng mà từng đến, sự...nó luôn luôn bị đưa ra bên ngoài của một tổ chức. Bất kỳ người nào mà đã từng bắt đầu một sự phục hưng, đều ở bên ngoài các tổ chức. Và mỗi khi một—một sự phục hưng bắt đầu, họ có những dấu hiệu và phép lạ về việc nói tiếng lạ và các sự chữa lành, và vân vân như vậy, xảy ra. Ngay sau khi người sáng lập đó qua đời, họ đã tổ chức nó và tạo ra một tổ chức từ nó, và đã đi thẳng tới “chết” và Đức Chúa Trời không hề đùa cợt với nó nữa. Điều đó hoàn toàn đúng.

228 Và ở đây Ngài ở tại thời đại hội thánh cuối cùng, đang đứng bên ngoài cánh cửa, Đức Chúa Trời Toàn Năng. Điều đó—điều đó khiến lòng tôi tan vỡ để nghĩ về điều đó. Chúa tôi đang đứng bên ngoài cửa của hội thánh của Chính Ngài, sau khi bị đẩy ra ngoài bởi sự thế tục và lạnh lùng và giáo phái và sự thờ ơ, đang đứng bên ngoài cánh cửa, đang gõ, đang cố quay vào trở lại. Khi tôi nghĩ về điều đó, cách đây một lát, tôi chỉ tựa vào bàn và bắt đầu khóc. Tôi đã nghĩ...

229 Tôi thường suy nghĩ, khi Chúa Jêsus đang ngồi trong căn nhà của người Pha-ri-si đó, không ai để ý đến Ngài, khi Ngài có bàn chân dơ dáy. Họ không đón Ngài ở cửa và rửa chân cho Ngài và xúc dầu cho Ngài, lấy đi phân và thứ nơi Ngài đã đi qua; vạt áo Ngài quét xuống đường, mang mùi hôi hám quen thuộc của con đường nơi ngựa và các thứ đã đi lại, và—và mùi hôi đó đã bám trên Ngài.

230 Họ luôn rửa chân, đó là phong tục. Và một người hầu rửa chân ở cửa. Và khi một người đến, họ sẽ rửa chân cho người ấy, và với tay lên đó và lấy một đôi dép nhỏ vừa với người ấy, mang nó vào. Và họ xúc dầu trên đầu người đó và người đó...và làm cho người ấy có mùi thơm, và xúc chỗ bông trên cổ của người đó vì những tia nắng mặt trời, chải tóc lại. Người đó đi vào.

231 Và chào đón khách, bây giờ đây là cách họ...Hãy đứng lên đây một phút, Pat, tôi muốn tỏ cho anh em thấy điều gì đó. Đây là cách mà họ đã làm, họ chào đón người đó giống như thế này. Bây giờ, tôi tin...Không, như ở đây, tôi tin nó giống như điều gì

đó trong trật tự này tại đây, để chào đón như thế này, đây, và ôm nhau. Và người ấy đã được chào đón.

²³² Nhưng khi Chúa Jêsus đến với bữa tiệc này, cũng giống như Ngài đến với lễ Ngũ tuần tại đây, người nào đó đã bỏ qua Ngài. Họ đã rất quan tâm đến công việc của họ, các giám mục và vân vân có mặt ở đó. Chúa Jêsus đã được mời nhưng không có ai rửa chân của Ngài. Và ở đó Ngài đang ngồi trong góc, họ hầu như không biết Ngài đang ở đó, với bàn chân Ngài hôi thối, bụi bặm, đất bụi phủ trên Ngài.

²³³ Và rồi có một gái điếm tầm thường nghèo nàn trên đường phố đi đến đó, nàng chỉ có một ít tiền trong bọc. Và nàng nhìn thấy Chúa Jêsus đang ngồi đó với đôi chân dơ bẩn. Điều ấy làm lòng nàng tan vỡ. Nàng nói, “Đó là người mà tha tội cho người đàn bà đó vì tội lỗi bà. Đó là người mà tôi đã nghe làm sự chữa lành. Tại sao họ lại không chú ý đến Ngài?”

²³⁴ Bởi vì những giám mục và tất cả bọn họ ở xung quanh, đã đuổi Ngài ra ngoài. Ở đó Ngài...Họ đã mời Ngài đến.

²³⁵ Đó là cách mà chúng ta làm. Chúng ta mời Ngài đến những buổi nhóm của mình, nhưng rồi khi chúng ta đến chúng ta lại hổ thẹn về Ngài. “Ồ, tôi sẽ không ở lại và nói, ‘Ngợi khen Chúa.’Ồ, không, những Jones ngồi ở đó, họ sẽ nghĩ tôi là kẻ cuồng tín thánh.” Các bạn là kẻ giả hình! Đúng thế. “Tôi sợ mình nói tiếng lạ và họ sẽ gọi tôi là ‘người nói tiếng lạ.’” Bạn là kẻ khốn khó khổ sở!

²³⁶ Bây giờ, các bạn hãy nhớ, điều này đang diễn ra, các bạn thấy đấy. Các bạn khốn khổ, nghèo nàn, trần truồng, và mù lòa, mà không biết.

²³⁷ Chúa Jêsus đang ngồi đó với đôi chân không được rửa. Và một gái điếm đứng đường, tôi có thể nhìn thấy nàng đi xuống phố, chúng ta hãy—chúng ta hãy nói chuyện...đơn cử nàng trong một phút. Tôi có thể nhìn thấy nàng đi đến cửa tiệm, và nàng nói, “Tôi...” Và những giọt nước mắt bắt đầu chảy xuống mặt nàng, và nàng nói, “Tôi—tôi không thể làm điều đó. Nếu—nếu—nếu tôi đem thứ này lên trên đó, Ngài sẽ biết được số tiền này tôi kiếm được ở đâu. Ngài biết tôi có được nó như thế nào, nhưng đó là thứ duy nhất mà tôi có.”

238 Đó là tất cả những gì Ngài muốn. Đó là tất cả những gì Ngài muốn. Thấy không? Ngài không quan tâm. Anh em cứ đến, “Tôi chẳng có gì mang theo.”

239 Vậy là nàng đã mua dầu và nàng mang nó đến. Và nàng đi lên đó và nàng nghĩ, “Ồ, nếu mình có thể chỉ gặp được Ngài!” Và rồi nàng lén vào và đi vòng quanh cánh cửa chỗ nào đó.

240 Và, không, họ đã không chào đón Ngài. Vậy nàng lấy bình dầu thơm cam tùng ấy và đập bể nó ra và xúc trên...trên chân Ngài, và bắt đầu rửa chân Ngài. Và nàng bật khóc, “Ồ, đó chắc là Ngài. Đó là Đấng mà tôi luôn luôn đọc trong Kinh Thánh. Tôi biết Ngài nhận ra điều đó.” Và điều trước tiên các bạn biết...Dòng nước mắt thật tốt đẹp để rửa cho chân của Ngài, những giọt nước mắt ăn năn rơi xuống trên bàn chân Ngài. Nàng không có miếng giẻ lau nào để lau chân của Ngài, vậy nên nàng vớ lên và lấy mái tóc của mình. Những lọn tóc xinh đẹp xõa xuống, những giọt nước mắt chảy xuống mặt nàng như thế. Nàng rửa chân Ngài và thỉnh thoảng nàng lại, “*hôn*,” hôn chân Ngài, rửa chân Ngài như thế.

241 Chúa Jêsus với đôi chân dơ bẩn, và không có ai để ý đến nó. Và ngày nay Ngài mang một cái tên dơ dáy như thánh giết gân, *điều gì đó khác* giống như thế, và con người không có đủ can đảm để bênh vực cho Ngài!

Tôi sẽ mang cây thập tự tận hiến này,
Cho đến khi cái chết sẽ giải thoát tôi,

Tôi sẽ theo con đường với số ít người bị khinh
dể của Chúa,
Tôi đã khởi đầu với Chúa Jêsus, Ôi Chúa, xin
đưa con đến cùng.

242 Xin đưa con đến cùng, Chúa ôi, cho dầu phải trả giá như thế nào, tôi có, giống như Gia-cốp, một cái gối, một vàng đá. Nó có quan trọng gì không? Những gì Ngài đã làm cho tôi!

243 Và cô gái điếm tội nghiệp này ở đó, đang khóc, đang khóc. Và điều trước tiên anh em biết, Si-môn đứng ở đấy, con người to lớn ấy mà đã mời Ngài đến, đã nói, “Hừm, hừm, hừm, hừm! Điều đó

tỏ cho thấy Ngài có phải là một tiên tri hay không, Ngài ắt hẳn biết người đàn bà đó là loại người gì chứ.” Kể giả hình đó!

²⁴⁴ Vì thế sau đó nàng đi qua...Và Chúa Jêsus không hề xê dịch chân Ngài, Ngài chỉ ngồi và nhìn nàng và nhìn xem nàng. Ồ, tôi thích điều đó. Không phải là những điều lớn lao mà chúng ta làm, chính là những điều bé nhỏ mà đôi khi chúng ta bỏ dở. Ngài quan sát nàng, cứ quan sát nàng ngồi đó. Không có ai để ý đến Ngài; cuối cùng, nàng ở trong đó đang khóc và rửa chân của Ngài, hầu như chú ý đến điều đó, đã thu hút sự chú ý của mọi người. Và Ngài chỉ quan sát nàng, không hề nói một lời nào.

²⁴⁵ Lão Si-môn đứng đằng sau đó, nói, “Hừ! Các anh thấy Ông ta có phải là đấng tiên tri hay không, phải không? Đã nói với các bạn! Đã nói với các bạn! Nếu Ông ấy là một đấng tiên tri, thì Ông ấy hẳn biết người đàn bà đó là ai. Các anh thấy đó, chúng ta có một nhà thờ lớn tại đây, các anh thấy, chúng ta biết vậy. Chúng ta biết Ông ta không phải là một tiên tri, Ông ấy ắt biết điều đó.”

²⁴⁶ Sau khi ông ta...Sau khi nàng đã rửa xong, những dòng nước mắt ăn năn của nàng chảy xuống trên gương mặt, đã rửa chân cho Chúa Jêsus. Ngài...Tôi tin Ngài cảm thấy khỏe khoắn một chút.

²⁴⁷ Ồ Chúa ôi, tôi muốn được có mặt tại đó! Tôi muốn rửa đôi chân ấy một lần nữa. Vâng, thưa quý vị.

²⁴⁸ Các bạn ơi, ngày nay há chẳng phải là lúc thật khó khăn cho phụ nữ để lau chân bằng tóc mình sao? Nàng chắc hẳn phải đứng trên đầu nàng để làm điều đó, để có đủ tóc lau nó. Vâng, thưa quý vị, cắt hết tóc rồi.

²⁴⁹ Nhưng tại đó, chân của Chúa Jêsus, chẳng ai chú ý...(chỉ trích), ngồi trong túi nhục, mùi hôi trên chân của Ngài. Nàng đã rửa cho Ngài. Sau khi Ngài đã—sau khi Ngài được rửa rồi, Ngài nhìn nàng như để nói, “Được lắm.”

²⁵⁰ Nhìn qua, nói, “Hỡi Si-môn, Ta có đôi điều nói với ngươi. Ngươi đã mời Ta đến đây, ngươi đã chẳng hề chào đón Ta tại cửa. Ngươi chẳng cho Ta chút nước nào để rửa chân của Ta. Ngươi chẳng hề xức dầu cho đầu Ta khi Ta đi vào, xóa đi vết rám nắng khỏi Ta. Ngươi chẳng hề hôn Ta để hoan nghênh khi Ta đi vào.

Nhưng người nữ nghèo khổ này,” (Ồ, chao ôi.) “con người bị ở bên ngoài xã hội này, gái điếm trên đường phố, nàng chẳng có nước để rửa chân Ta, nàng đã rửa chân Ta bằng nước mắt mình. Nàng chẳng có gì để lau, vì vậy nàng lấy mái tóc mình, nàng lau chúng. Nàng cứ hôn chân Ta hoài. Bây giờ Ta muốn nói với người: tội lỗi của nàng thật nhiều, đã được tha hết.” Đúng vậy, chẳng hề nói điều gì về tội lỗi của ông. “Tội lỗi của người, thật nhiều, đã được tha.”

²⁵¹ Hôm nay khi Chúa Jêsus đang đứng bên ngoài cửa của những tổ chức Ngũ Tuần, những tổ chức Báp-tít, Các tổ chức Giám Lý, đang cố gắng trở lại với ngũ tuần một lần nữa, và mọi người đang đi ngang qua Ngài. Sau khi anh em...trần tục và các thứ của anh em đã đẩy Ngài ra khỏi hội thánh, Ngài đang đứng, cố gắng, kêu lớn để trở vào lại. Và, ồ, đó là điều thảm hại nhất mà tôi từng thấy trong đời. Chẳng cần gì đến Ngài! Ngài, ở bên ngoài, đang gõ cửa, cố gắng vào bên trong. Điều đó cũng giống như Ngài đang cố gắng làm. Tại sao? Tại sao? Ngài bị ở bên ngoài.

²⁵² Họ không hề đuổi Ngài ra ngoài. Họ vẫn hát về Ngài, rao giảng về Ngài, nhưng chưa bao giờ nhận ra sự thiếu vắng của Ngài trong sự hiện diện của họ. Đúng rồi. Họ cứ hành động như thế. Tại sao? Họ thiếu cận. Họ đang nhìn vào tòa nhà lớn của mình. Họ đã giàu có. Họ đang nhìn vào tổ chức tuyệt vời mà họ thuộc về, cố gắng xây dựng nó, thu hút thêm nhiều thành viên vào, và họ không bỏ lỡ Ngài. Không, không. Họ không bỏ lỡ việc nói tiếng lạ. Họ đã không bỏ lỡ những sứ điệp đầy quyền năng, vĩ đại của Đức Chúa Trời Đấng hạ xuống với tấm lòng và cắt bì những tấm lòng, xé nát những việc thuộc về thế gian và sàng sảy anh em giống như một mẩu ngô. Ồ, họ...

²⁵³ Nếu anh em rao giảng giống như thế này trong nhà thờ của họ, họ sẽ đuổi anh em ra ngoài. Và đó là cách mà Đức Thánh Linh đã giảng. Chúa Jêsus phán, “Các người là dòng dõi rắn lục! Các người—các người là những con rắn ở trong cỏ!” Và Giảng cũng vậy, và những người được xúc dầu vĩ đại, luôn luôn lột đi lớp che đậy của họ. Đúng rồi.

²⁵⁴ Nhưng họ không nhớ Ngài, vì họ không có Điều đó. Hiếu không? Vì vậy họ có điều gì văn hoa vẽ về vào lưng họ, và nói,

“Anh em cứ gia nhập, ghi tên anh em ngay tại đây, chúng tôi sẽ nhận anh em với tư cách thành viên. Và anh em đi lấy giấy tờ của mình từ giáo hội khác và chúng tôi sẽ nhận anh em, và—và vân vân. Bây giờ, cam kết của anh sẽ là bao nhiêu mỗi năm?” Anh em thấy đấy, chính là điều đó, “Giàu có, không cần gì cả.” Ồ! Nhưng anh em cần điều vĩ đại nhất và đã không có được Điều đó, Chúa Jêsus đang đứng bên ngoài cố trở vào lại với lễ ngũ tuần.

²⁵⁵ Anh em nghĩ điều gì sẽ xảy ra ngay trong nhà thờ Giám Lý nếu Đức Thánh Linh giáng trên hội thánh và họ bắt đầu la hét, nhảy, nói tiếng lạ và hành động như một người say rượu...một đám người say xỉn? Tại sao, Hội—Hội đồng sẽ loại bỏ giáo hội Giám Lý đó ra khỏi Hội nghị. Anh em biết điều đó. Điều gì xảy ra trong giáo hội Báp-tít nếu nó xảy ra? Cũng giống vậy. Còn những người Ngũ Tuần? Ồ, có nhiều người trong đó, nó đã xảy ra tương tự. Chắc chắn. Vâng, thưa quý vị, họ sẽ không chịu đựng nổi với điều vô lý đó. Họ sẽ nói, “Ồ, thậm chí họ làm hư những tấm thảm mới của chúng ta.” Ừ-m, chắc chắn. Chao ôi! Chao ôi! Thật là một đám người khốn khổ. Đúng vậy.

²⁵⁶ Ồ, được rồi, Ngài đã từng ở với họ, Ngài đã bước đi cùng họ giữa bảy chân đèn bằng vàng. Và đây là câu trả lời: các giáo phái và những thứ thuộc về thế gian của họ, các giám mục, hồng y của họ, và tất cả thứ thế tục của họ, đã đuổi Ngài ra và họ chưa bao giờ nhớ Ngài. Và hội thánh...

²⁵⁷ Bây giờ, chúng ta sẽ làm gì để đưa Ngài trở lại? Nếu bây giờ Ngài đang ở bên ngoài giáo hội Ngũ Tuần, chúng ta sẽ làm gì để đưa Ngài trở lại? Liệu nó sẽ cần đến cuộc bỏ phiếu nhất trí của dân sự để mang Ngài vào lại? Sẽ cần đến việc bầu lên một giáo hoàng mới, một hồng y mới không? Hoặc có thể nó sẽ mất—nó sẽ—nó sẽ dấy lên một giáo phái mới. Điều đó sẽ không bao giờ nhận được! Điều đó sẽ chẳng bao giờ thực hiện được. Một giáo phái mới sẽ không làm được điều đó được, một—một—một—một—một—một hồng y mới sẽ không thực hiện điều đó được, một mục sư mới sẽ không làm điều đó, một nhà truyền bá phúc âm được trả lương cao sẽ không làm điều đó. Không có gì trên thế giới này có thể làm được ngoài chính anh em. Làm thế nào để chúng ta có được Ngài vào? Không phải bằng một cuộc bỏ phiếu.

Không, thưa quý vị. Chúng ta không biểu quyết cho Chúa Jêsus vào, vì Ngài sẽ không chịu vào.

²⁵⁸ Nó đây—nó đây này, “Nếu ai nghe Tiếng Ta và mở cửa cho.” Bây giờ, chúng ta biết cánh cửa là gì rồi. “Nếu ai muốn mở cửa, hãy nghe tiếng Ta.”

²⁵⁹ Không—không phải “Nếu giáo hội nào...Nếu tổ chức nào...” Không, thưa quý vị. Ngài không giải quyết với họ, họ đã chết và đã chết từ đầu rồi. Ngài ghét điều ấy, Ngài luôn luôn ghét điều ấy. Ngài phán Ngài ghét nó! Và Ngài vẫn ghét cho đến tối nay!

²⁶⁰ “Nhưng nếu người nào,” bất kỳ người Giám Lý nào, người Báp-tít nào, người Trưởng Lão nào, hoặc người Công giáo nào, bất kỳ người Hội thánh của Đức Chúa Trời nào, người Nazarene nào, người Ngũ Tuần nào. “Hễ ai nghe Tiếng Ta và mở cửa cho, Ta sẽ đi vào và ăn bữa tối với người và người với Ta.” Đó là Sứ điệp cho hội thánh Ngũ Tuần. Không phải cố gắng phục hưng tổ chức Ngũ Tuần, mà phục hưng Ôn Phước Ngũ tuần trong tấm lòng của mỗi cá nhân. Đó là cách duy nhất. “Và Ta sẽ ăn bữa tối với người, và người, với Ta.”

²⁶¹ Vậy thì sứ giả cho hội thánh...sứ điệp cho hội thánh dạy chúng ta, dạy—dạy chúng ta điều gì vậy? Không phải là sự tăng trưởng trong Thánh Linh. Không, thưa quý vị. Sự suy sụp Thánh Linh, chúng ta có suy sụp mọi lúc. Phương pháp...Các—các sứ giả cho hội thánh và sứ điệp cho mọi thời đại hội thánh đều lên án chủ nghĩa giáo phái. Mỗi sứ điệp cho hội thánh, hội thánh luôn luôn chối bỏ và không chịu lắng nghe Nó. Sứ—sứ điệp cho hội thánh không đếm xỉa đến các giáo phái. Và nó đã tạo nên những Cơ-đốc nhân lai tạp, đúng vậy, là những người mà chẳng biết gì về Đức Chúa Trời hay Đức Thánh Linh. Điều đó cũng đúng như tôi đứng trên bục giảng tối nay. Những thành viên hăm hăm tốt đẹp, chỉ để bị mưa ra khỏi miệng Ngài.

²⁶² Phao-lô đã cảnh báo, dân Ngoại là một nhánh. Bây giờ, tôi muốn vài người trong anh em, nếu muốn, hãy gửi ra thư Rô-ma, chương 11, câu 15 đến câu 27, để anh em có thể đánh dấu nó xuống, tất cả anh em. Và sau đó, đã muộn, tôi sẽ trích dẫn điều này cho anh em ngay bây giờ ngay trước khi rời đi, bởi vì nó là một...Bây giờ, Rô-ma, nếu anh em muốn ghi, 11:15 đến hai

mười...đến 27. Phao-lô đã nói với họ, bảo, nói chuyện với những người Ngoại tại đó, những người Rô-ma, ông nói, “Nếu Đức Chúa Trời...” Bây giờ, hãy lắng nghe khi chúng ta sắp kết thúc các thời đại hội thánh! Phao-lô nói, “Nếu...Đức Chúa Trời không tiếc gốc cây ô-li-ve, song chặt bỏ nó vì sự không tin.”

263 Đúng thế không? Điều gì đã khiến cho chúng bị đốn lìa? Bởi vì họ đã bác bỏ lễ Ngũ tuần. Đúng vậy không? Vào Ngày Lễ Ngũ tuần, người ta đã làm trò cười và báng bổ Đức Thánh Linh.

264 Khi Chúa Jêsus còn tại thế, Ngài phán...Họ gọi—đã gọi Ngài là, “Bê-ên-xê-bun,” nói “Ngài là ma quỷ,” và “Người là kẻ bói toán,” bất cứ cái gì nữa.

265 Ngài phán, “Ta tha thứ cho các người về điều đó, nhưng khi Đức Thánh Linh đến các người đừng nói nghịch cùng Điều đó; vì các người nói chống lại Điều đó, sẽ không bao giờ được tha thứ đâu.”

266 Và hãy nhớ khi Chúa Jêsus ủy thác cho các môn đồ của Ngài, “Đừng đi đến với các dân Ngoại.” Đúng thế không? “Nhưng thà đi đến những con chiên lạc mất của Y-sơ-ra-ên.”

267 Họ đã lên án chính họ như thế nào? Bởi sự báng bổ Đức Thánh Linh, gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là “một thứ ô uế.” Chế giễu Ngài khi họ đang nhảy múa trong Thánh Linh, và vân vân, vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Cùng chính thành phố đó, họ đã làm trò nhạo Nô, Titus đã giết chết họ trong đó và máu của họ chảy ra lối cống. Họ ăn thịt con mình, và mọi thứ, trong cùng thế kỷ đó. Và đúng thế. Một trong những dân tộc vĩ đại nhất trên thế giới trở nên thấp hèn nhất, và bị tản lạc đến...bốn phương trời. Vì tại sao? Sự không tin! Và đó là phần căn nguyên, cây nguyên thủy, Y-sơ-ra-ên.

268 Phao-lô há chẳng nói tại đó sao? Ai đã giở ra đoạn Kinh Thánh ngay ở đó? Pat, đã có nó chưa? Hãy đứng lên và đọc từ câu 15 đến câu 27. [Anh Pat đọc Rô-ma 11:15-27—Bt.]

[Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự trở lại của họ—của họ, há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao?]

[Vì nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh: và nếu rễ là thánh, thì các nhánh cũng thánh.]

[Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và người, vốn là cây ô-li-ve hoang đã được tháp vào giữa chúng, và để có phần về nhựa và rễ của cây ô-li-ve đó;]

[Đừng khoe mình chống lại các nhánh. Nhưng nếu người khoe mình, thì hãy biết rằng ấy chẳng phải là người chịu đựng cái rễ, bèn là cái rễ chịu đựng người.]

[Người sẽ nói rằng, Các nhánh đã bị cắt đi, để ta được tháp vào chỗ nó.]

[Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bỏ bởi có chẳng tin,...]

Hãy nghe, “chẳng tin.” Được rồi, tiếp tục.

[...và người nhờ đức tin mà đứng vững. Chớ kiêu ngạo, nhưng hãy sợ hãi:]

[Và nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc người nữa.]

[Vậy hãy xem sự nhân từ và sự nghiêm ngặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm ngặt, đối với họ là kẻ ngã xuống; còn sự nhân từ, đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhân từ Ngài: bằng chẳng người cũng sẽ bị chặt.]

[Và về phần họ, nếu họ không ghi mài trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp: vì Đức Chúa Trời có quyền tháp họ vào lại.]

[Vì nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà đã được tháp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh: thì huống chi những kẻ này, là nhánh nguyên, sẽ được tháp vào chính cây ô-li-ve mình?]

Ừm!

[Vì tôi không muốn, hỡi anh em, anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em khoe mình trong sự khôn ngoan riêng của anh em chẳng; ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên]

đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng nào số dân Ngoại nhập vào được đầy đủ.]

[Và vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu: như có chép rằng, Đấng Giải Cứu sẽ đến từ Si-ôn, và sẽ cất sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp:]

[Vì đây là sự giao ước mà Ta lập với họ, khi Ta sẽ xóa tội lỗi họ.]

269 Anh em nắm được Điều đó chưa? Phao-lô nói, “Nếu Y-sơ-ra-ên đi lên và nhìn thấy những dấu hiệu ở đây của Đức Thánh Linh, và bị cất đi...” Hãy nhớ, vì họ đã từ chối sứ điệp của Phao-lô (phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, sự ăn năn và phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, các dấu kỳ phép lạ theo sau người tin), và họ đã bác bỏ Nó. Và họ đã nói, “Kìa, chúng ta quay lại với dân Ngoại.” Đúng thế không?

270 Chúng ta hãy xem, tôi tin đó là ở...chỗ đầu tiên họ được gọi là những Cơ-đốc nhân, ở tại Ê-phê-sô, hay là, An-ti-ốt.

271 Bây giờ—bây giờ, nếu—nếu cây đầu tiên là thánh, thì các nhánh nó cũng thánh, cây nguyên thủy, và bởi vì họ đã không tin Sứ điệp Ngũ Tuần mà Phao-lô đang rao giảng (Đúng thế không?), Đức Chúa Trời đã chặt họ ra khỏi và lấy một cây ô-li-ve hoang (mà đó là dân Ngoại, chúng ta) và tháp vào để chúng ta có thể sống nhờ vào nhánh...nhựa của cây đó.

272 Vậy thì, hướng chi trong thời nay khi chúng ta đang chối bỏ Sứ điệp Ngũ Tuần mà đã đến qua các thời đại hội thánh, hướng chi Đức Chúa Trời có thể chặt đi cây hoang già cổ đó đi, dù sao đi nữa, và để tháp cây khác đi vào? Bởi vì nó đã từ chối Điều đó, vì sự vô tín. Bây giờ hãy lấp điều đó vào với bài học sáng nay. Anh em biết nơi chúng ta đang đứng bây giờ, phải không? Chúng ta đang ở trong thời kỳ sau rốt cho sự cất đi của Hội thánh Dân Ngoại, sự Cất lên cho Điều đó; và sự lưu xuất của Đức Thánh Linh đến trên những người Do Thái, và Chúa Jêsus đã tỏ lộ chính Ngài được biết, để đóng ấn một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Thế đấy. Mang cây nguyên thủy trở vào lại (trở lại trong Ơn phước) vào trong Y-sơ-ra-ên lần nữa.

²⁷³ Chúa Jêsus sẽ không đứng bên ngoài cửa của anh em và gõ cửa luôn mọi lúc. Sẽ có một lúc khi Ngài sẽ thấy đủ và quay bỏ đi, lúc ấy anh em sẽ gõ cửa nhưng anh em sẽ không bao giờ tìm thấy Ngài. Hãy đến trong lúc còn có thời gian. Hãy đến trong lúc có tiếng gõ cửa. Anh em đừng thỏa hiệp với bất cứ điều gì ít hơn phép báp têm bằng Đức Thánh Linh như họ đã nhận được vào Lễ Ngũ tuần, với cùng một kiểu báp têm trong nước, cùng những điều họ đã làm ở đó. Anh em đừng để điều gì vào trong lòng ngoài điều đó.

²⁷⁴ Bây giờ, với những người bạn Công giáo của tôi, xin để tôi nói cho các bạn đôi điều, các bạn tin vào trinh nữ Ma-ri. Trinh nữ Ma-ri, là mẹ của Chúa Jêsus Christ, đã phải đi lên dự Lễ Ngũ tuần và được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và bà hành động giống như một người say rượu. Bà ở giữa vòng họ một trăm hai mươi người, đã được báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ và hành động giống như một người đàn bà say rượu ngoài đó, dưới ảnh hưởng Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và nếu trinh nữ Ma-ri phải làm điều đó để được vào miền Vinh hiển, các bạn sẽ làm như thế nào để có được Điều đó? Hãy suy nghĩ về điều đó. Đúng vậy.

²⁷⁵ Những người Báp-tít...Thầy giảng Báp-tít đó ở phía sau đây muốn tin chắc rằng điều đó cũng được nói với những người Báp-tít. Điều đó dành cho bất kỳ ai, không quan tâm đó là ai.

²⁷⁶ Vì vậy chỉ gia nhập giáo hội và nói một tín điều, đi nhà thờ mỗi sáng Chúa Nhật, sẽ không làm cho các bạn được tốt chút gì. Các bạn chỉ đang nhạo báng Đức Chúa Trời. Hoặc là một Cơ-đốc nhân thực sự hoặc đừng là gì cả. Hoặc là nóng hoặc là lạnh. Hoặc là không thể...Bởi vì các bạn không thể là...Các bạn không bao giờ nhìn thấy một con chim đen trắng, anh em cũng không hề thấy một người vừa tỉnh vừa say, anh em không bao giờ thấy một tội nhân-thánh đồ. Không, anh em không thấy được, chúng không làm nên chúng được. Anh em được đầy dẫy Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời đang sống trong anh em, hoặc anh em không có gì cả. Anh—anh em có hoặc anh em không có.

²⁷⁷ Vì vậy, bởi đó, anh em phải—phải nhớ rằng Chúa Jêsus đang đứng tại cửa của anh em, và hãy nhớ lời hứa của Đức Chúa

Trời rằng Ngài sẽ làm trong những ngày này, bởi vì điều gì? Sự chối bỏ. Điều gì đã khiến cho Y-sơ-ra-ên bị chặt khỏi, cây nguyên thủy? Bởi vì họ đã khước từ Sứ điệp Ngũ Tuần của Phao-lô. Và anh em có tin rằng đây là thời đại hội thánh cuối cùng không? Kinh Thánh nói vậy! Và điều gì sẽ xảy ra với họ? Họ sẽ bị chặt ra khỏi bởi vì khước từ Sứ điệp Ngũ Tuần, và rồi Đức Chúa Trời sẽ trở lại với những người Do Thái.

²⁷⁸ Và tất cả Y-sơ-ra-ên lúc ấy sẽ được cứu, vì Ngài sẽ nhận lấy họ giống như một dân tộc, không phải như là một cá nhân. Nhưng đối với anh em và tôi đó là cá nhân, vì Ngài đến với những người Do Thái... Công vụ, trong Sách Công vụ, Ngài đã đến với những dân Ngoại để lấy “một dân ra khỏi các dân Ngoại vì Danh Ngài,” Cô Dâu của Ngài. “Một dân,” một ở đây, một ở đó, một ở trên đây, Ngài giải quyết với chúng ta như là những cá nhân, bất kể chủng tộc, tín điều, hay màu da. Ngài đối xử với chúng ta như là những cá nhân, đó chính là bó hoa của Ngài mà Ngài sẽ đặt trên bàn thờ của Ngài. Nhưng như những người Do Thái, Ngài luôn luôn xử sự với Y-sơ-ra-ên như là một dân tộc, họ là quốc gia của dân tộc, dân tộc của Ngài.

²⁷⁹ Tôi vui mừng rằng tối nay chúng ta đã có Sứ điệp này. Và tôi rất vui mừng anh em đã tham dự, và tôi rất biết ơn sâu sắc sự tham dự của anh em. Tôi biết ơn Đức Chúa Trời Toàn Năng vì Ngài để cho tôi nhìn thấy những gì tôi đã nhìn thấy, và có thể phân phát cho hội thánh này, và bây giờ Nó ra khỏi lòng của tôi. Vì đôi lúc Đức Thánh Linh làm việc trên lòng tôi, tôi không thể giữ nó đi, tôi chỉ phải đi với Nó.

Có hai điều tôi cảm thấy được thúc giục để làm.

²⁸⁰ Đi đến Shreveport, Louisiana, để có một buổi nhóm với Anh Moore. Và vợ tôi đang ngồi đó có thể nói với anh em. Trong nhiều tuần, tôi gần như đã khóc, “Tôi muốn đến Shreveport. *Tại sao?*” Và bất kỳ ai đã ở đó tại Shreveport đều biết lý do bây giờ. Họ chưa bao giờ nhìn thấy hoặc nghe thấy bất cứ điều gì giống như nó. Những thầy giảng đến từ khắp mọi nơi, những người Baptists và các loại khác nhau. Một người nói rằng anh ta bắt đầu, đặt tay của mình trên tủ lạnh, Đức Thánh Linh đến trên anh ta và bảo, “Hãy đi đến Shreveport, Louisiana, tại đó người sẽ được bảo cho

điều gì để làm.” Nói cho anh ấy biết tên tôi và nơi để tìm...Nói, “Người ấy sẽ cho người biết người phải làm gì.”

²⁸¹ Tôi bảo, “Hồ nước được mở ở dưới cùng các bậc thang. Anh cần phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Và ở đó...

²⁸² Vì vậy những điều như thế, nhiều người đang nói, và—và những lời tiên tri và những điều tiên đoán mà đã xảy ra ngay ở đó ở giữa vòng chúng ta.

²⁸³ Sau đó tôi nói, “Tôi phải đến Jeffersonville và viết cuốn sách này, Vì tôi không biết mình còn phải ở đây bao lâu nữa. Nhưng nếu tôi bày tỏ Điều này và Nó tiếp tục viết, sau khi tôi đã chết rồi những Lời này sẽ tiếp tục sống.” Tôi đã ghi lại câu chuyện mà sẽ đi vào cuốn sách. Tôi đến đây để mang nó ra trước hội thánh để tìm sự hà hơi của Đức Thánh Linh, bởi vì tự tôi không biết những điều này. Thật vậy. Đó là trong Danh của Chúa, đúng vậy, “Tôi đã không biết chúng.”

²⁸⁴ Giờ đây tôi cảm thấy đã được giải cứu, tôi cảm thấy rằng Chúa đã mang Sứ điệp đến cho chúng ta. Tôi tin rằng chúng ta đang ở cuối con đường, tôi tin rằng thì giờ này ở đây được dành cho sự bày tỏ của Đức Chúa Trời được biết đến ở giữa chúng ta. Và tôi không biết nó sẽ kéo dài thêm bao lâu nữa, nhưng thì giờ đang ở gần.

²⁸⁵ Chúng ta sẽ trông đợi đấng vĩ đại đó dấy lên. Ngài sẽ đến trong ngày của tôi, Ngài có thể đến trong ngày sớm hơn, tôi không biết. Ngài có thể ở ngay giữa chúng ta giờ này, chúng ta không thể nói được. Đức Thánh Linh đang có mặt tại đây để dẫn dắt chúng ta cho đến lúc đó, rồi khi nhà lãnh đạo này sẽ tiếp quản chúng ta người sẽ vẫn còn được xúc dầu bởi Đức Thánh Linh; Ê—Ê-li sẽ, dĩ nhiên, sẽ đến. Nhưng ông sẽ là nhà lãnh đạo sẽ làm cho lòng của con cái, hay, lòng của con cái trở lại với Sứ điệp của Cha, trở lại với Sứ điệp của Cha Thiên Thượng chúng ta vào Ngày lễ Ngũ Tuần khi Ngài tuôn đổ Thánh Linh Ngài.

²⁸⁶ Ranh giới nhỏ bé đó, tôi đã mang nó đến thật gần như có thể được bằng lịch sử và Kinh Thánh, và tỏ cho thấy rằng điều đó đã đến từ lâu qua các thời đại hội thánh, và đó là ngày hôm nay, cho thấy rằng các giáo phái là một sự rửa sả trước mặt Chúa.

Tôi hy vọng điều đó đã lắng đọng trong tâm trí anh em, qua Kinh Thánh, bởi công vụ của các sứ đồ, bởi lịch sử và tất cả. Điều đó...

²⁸⁷ Và không hề có lần nào mà Đức Chúa Trời đã từng tổ chức Hội thánh của Ngài. Mẹ của các giáo hội được tổ chức là hệ thống giáo phẩm giáo hội Công giáo La-mã. Giáo hội Công giáo La-mã, chính là mẹ của những tổ chức. Và ngay khi sự phục hưng tan vỡ trong bất kỳ nhóm Tin Lành nào, họ quay lại ngay và làm điều tương tự. Và Kinh Thánh nói, “Nó là một gái điếm. Và nó, nó có những con gái không thuộc giáo hội của nó.” Họ phải là phụ nữ, phải là gái điếm. Nó đấy. Vì vậy chúng ta đang thiết lập...

²⁸⁸ Nhưng Ngài cũng đã nói điều này, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, Cha các ngươi muốn ban cho các ngươi Nước Trời.” Vậy nguyện hết thảy chúng ta, vào ngày đó, anh em Giám Lý, Báp-tít, bất kể anh em là gì, “Hể ai mở cửa, Ta sẽ vào và ăn bữa tối với người.”

²⁸⁹ Hỡi anh em của tôi, chị em của tôi, xin cho chúng ta có thể được kể là bầy nhỏ đó vào ngày ấy. Xin cho chúng ta là một phần của bầy nhỏ đó sẽ chờ đợi khi Ngài đến, khi Ngài đến để đón nó trên khắp thế giới. Vì sự—sự Cát lên sẽ là phổ quát. “Sẽ có hai người ở trên giường, Ta sẽ lấy đi một; hai người ở ngoài đồng, và Ta sẽ lấy đi một.” Tổ cho thấy đó sẽ là đêm ở một bên địa cầu và còn bên kia là ánh sáng ban ngày, đấy. Vì vậy, đó là, “Hai người sẽ ở trên giường, hai người sẽ ở trong cánh đồng,” đấy, “Ta sẽ lấy đi mỗi nơi một người.”

²⁹⁰ Và như tôi đã nói sáng nay, anh em sẽ vừa lái xe trên đường một trong những ngày này, vừa trò chuyện với mẹ, và anh em sẽ nhìn chung quanh, bà sẽ biến mất. Anh em đang ngồi tại bàn, uống cà phê của—của mình hay đang ăn bữa điểm tâm của mình, hoặc—hoặc làm điều gì đó, và việc đầu tiên anh em biết, anh em nhìn chung quanh và bố không còn ở đó nữa. Điều đó hoàn toàn đúng. Nó sắp đến, và chúng ta không biết giờ nào. Nhưng vấn đề của nó là, khi nó kết thúc thì nó sẽ kết thúc, lúc đó anh em không thể làm gì khác được. Anh em nói, “Tôi đã nghe điều đó từ lâu rồi.” Nhưng anh em sẽ nghe nó lần cuối cùng của mình. Đúng vậy. Nó sắp xảy ra bởi vì đó là Lời của Chúa. Và, hãy nhớ, qua tám đêm này mà tôi đã rao giảng Nó có sai lúc nào không? Nhưng những gì—những gì Chúa Jêsus đã nói ở đây,

đã ứng nghiệm, và được thực hiện mỗi thời đại hội thánh thật chính xác.

²⁹¹ Và chúng ta thấy thời đại hội thánh này ngay trong nó, và vào chính giờ đó. Thậm chí sáng nay, trong hình bóng về các nữ đồng trinh, chính lúc mà người nữ đồng trinh đang ngủ... Bây giờ, anh em nhớ, Kinh Thánh đã nói rằng trinh nữ đang ngủ... lúc tiếng kêu lớn, “Kìa, Chàng Rể đang đến,” sự đến của Chúa, sự rao giảng của Lời. Và rồi điều gì đã xảy ra? “Thì giờ đã gần, những quả bom nguyên tử và mọi thứ sẵn sàng,” những thầy giảng chạy trên những đường phố và bắt đầu hét lên Sứ điệp.

²⁹² Và ngay khi họ làm vậy, hội thánh lớn lúc đó lớn vào lúc đó, trinh nữ đang ngủ, nói, “À, ồ, chúng tôi là tín đồ Trưởng Lão lâu rồi, có lẽ chúng tôi sẽ nghiên cứu và tìm thấy. Vâng, anh biết đấy, tôi tin chúng ta cần Đức Thánh Linh.” Và họ đang viết sách nhỏ và mọi thứ về Nó ngay bây giờ, đang bắt đầu. Và họ nói, “Chị sẽ cho chúng tôi một ít của Nó chứ?”

Và họ nói, “Không, chúng tôi chỉ có đủ cho chính mình.”

²⁹³ Vậy là khi họ đi kiếm Đức Thánh Linh, đi để cầu nguyện, giống như những giáo hội, các giáo hội lớn tốt đẹp đang làm ngày nay, các tổ chức. Khi họ đi lấy Dầu, Chàng Rể đến. Vì vậy họ đang cố gắng có được Điều đó ngay bây giờ, các giáo hội lớn, các tổ chức, các buổi nhóm quốc tế vĩ đại về Nó trong—trong những giáo hội được tổ chức, bảo, “Chúng ta phải quay trở lại Ôn phước Ngũ tuần. Chúng ta phải có những người chữa lành thiêng liêng trong hội thánh. Chúng ta phải có những người nói tiếng lạ. Chúng ta phải có những người thông giải tiếng lạ. Chúng ta phải có tất cả những ân tứ thuộc linh này trong giáo hội chúng ta, và chúng ta sắp phải bắt đầu những buổi nhóm và bắt đầu làm điều đó.” Họ đang có những hội đồng, bắt đầu làm điều đó. Trong lúc họ đi để làm điều đó, đó là chính vào lúc mà Chàng Rể đến và đón những người có Dầu trong những đèn và đi khỏi.

²⁹⁴ Sau đó họ đến, và điều gì đã xảy ra? Họ đã bị tống vào trong bóng đêm bên ngoài (Thời kỳ Đại Nạn) nơi sẽ có khóc lóc, than vãn và nghiêng răng, trong khi Cô Dâu đang ở trên Trời. Ồ, chao ôi!

²⁹⁵ Rồi vào cuối ba năm rưỡi đó, Ngài sẽ đến giống như Giô-sép đã làm và bày tỏ chính Ngài cho các anh em Ngài. Nó sẽ gây ra một tiếng khóc khắp nơi, và họ sẽ nói...Họ sẽ phân rẽ gia đình của họ, và khóc và—và nói, “Ngài đã nhận những vết sẹo ở đâu?” Và—và những kẻ đã đâm...những kẻ đã đâm Ngài sẽ thấy Ngài, và Ngài sẽ tỏ Chính Ngài cho những người anh em của Ngài được biết.

²⁹⁶ Bây giờ Ngài đang cố gắng bày tỏ Chính Ngài cho Hội thánh của Ngài, và họ đã đẩy Ngài ra bên ngoài. Và Ngài vẫn đứng, gõ cửa, nói, “Có người nào nữa trong đó không? Người mà sẽ mở cửa và để cho Ta vào và trò chuyện với các người không?”

²⁹⁷ Ồ, tôi vui mừng, thật biết ơn rằng khoảng...cách đây nhiều năm, khoảng hai mươi tám năm trước, tôi cảm thấy tiếng gõ cửa lòng mình. Và tôi...Ngài đi vào, tôi đã ăn bữa tối với Ngài và Ngài ở với tôi kể từ đó. Tôi đã nhận Ơn phước Ngũ tuần, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

²⁹⁸ Đã được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, lần duy nhất mà tôi đã từng được báp-têm, một lần trong đời tôi. Khi tôi chỉ là một cậu bé, không ai có thể nói với tôi rằng có ba Đức Chúa Trời. Không, bạn không thể chọc điều đó xuống cổ tôi. Anh em không thể đưa ra điều đó cho người nào mà biết bất cứ...biết Đức Chúa Trời là gì. Đúng vậy. Vì thế khi tôi đã làm báp-têm...một thầy giảng Báp-tít đã làm báp-têm cho tôi. Tôi đã nói, “Tôi muốn chịu báp têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ.” Tiến sĩ Roy E. Davis đã làm báp-têm cho tôi trong Danh Chúa Jêsus Christ khi tôi chỉ là một cậu bé. Hiểu không? Đúng vậy. Vì thế tôi—tôi tin điều đó, tôi ở lại sống với điều đó, và tôi biết đó là Lễ thật. Đó là Lời Đời đời của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Đúng thế.

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ;

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Dầu những người này có thể không được học
 hành,
 Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian,
 Hết thấy họ đều nhận được lễ Ngũ tuần của
 mình,
 Được báp-tem trong Danh Chúa Jêsus;
 Và đang loan ra bây giờ, cả gần và xa,
 Quyền năng của Ngài không hề thay đổi,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong...

²⁹⁹ Anh em có vui mừng không? Nếu anh em vui mừng, hãy
 đưa tay lên.

Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ;

Một khi anh em trở nên của Ngài, anh em sẽ vượt qua mọi
 tội lỗi, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Hãy đến, hỡi anh em, tìm kiếm ơn phước này
 Điều đó sẽ thanh tẩy lòng của anh em khỏi tội,
 Tiếng chuông vui mừng sẽ bắt đầu vang lên
 Và sẽ giữ cho linh hồn anh em rực cháy;
 Ồ, nó đang cháy tận đáy lòng tôi bây giờ,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài,
 Và tôi rất vui vì có thể nói rằng tôi là một trong
 họ.

Ồ, một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui vì có thể nói rằng tôi là một trong số
 họ; (Halêlugia!)

Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Họ nhóm lại trong phòng cao,
 Hết thấy đều như Danh Ngài cầu nguyện,
 Họ đã chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh
 Linh,
 Và quyền năng hầu việc đã đến;
 Bây giờ những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó
 Ngài cũng sẽ làm cho bạn như vậy,
 Tôi rất vui vì tôi có thể nói...

³⁰⁰ Bây giờ chúng ta hãy bắt tay, phía trước, phía sau, và xung quanh.

Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ;
 Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Ồ, một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ;
 Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ;
 Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Anh em há không vui mừng mình là một người trong họ sao?
 [Hội chúng trả lời, “Vâng! A-men! Halêlugia!”—Bt.] Tôi yêu thích
 điều đó. Đám đông ồn ào!

Suyt! Suyt! [Một anh em nói tiếng lạ, một anh em khác đưa
 ra lời thông giải—Bt.]

³⁰¹ Lạy Cha, chúng con biết ơn Ngài biết bao, vì sự nhân từ và
 thương xót của Ngài dành cho chúng con, những người không

xứng đáng. Nghĩ rằng Ngài sẽ xác nhận Sứ điệp của Ngài bây giờ, Chúa ôi, đã hứa với dân sự. Con cầu xin, Chúa ôi, rằng sự thương xót của Ngài yên nghỉ trên họ.

³⁰² Nếu có người nào ở đây không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi, các bạn muốn thấy Ngài ngay bây giờ trong lòng của mình như Đấng Cứu Rỗi, mời các bạn đứng lên trong lúc chúng tôi dâng lên lời cầu nguyện cho các bạn? Ngài phán rằng Ngài sẽ...sắp đặt Sứ điệp này ở đó và Ngài muốn khẳng định Lời Ngài cho anh em. Nếu có người nào đó ở đây không biết Ngài và chưa nhận được Thánh Linh của Ngài, thì Ngài đang nói với bạn.

³⁰³ Được rồi, người đó ở đằng sau đó. Anh có thể đứng lên không, anh ơi? [Một anh em nói—Bt.] Anh ấy muốn làm báp-têm trong Đức Thánh Linh, phải vậy không, anh ơi? Xin Chúa ban phước cho anh. Đứng ở chỗ anh đang đứng. Có người nào khác muốn đứng lên và nói, “Tôi muốn chịu báp-têm bằng Đức Thánh Linh”? Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Chúa ban phước cho anh. Tốt đấy. Cứ đứng trên chân của mình. Cứ đứng trên đôi chân của mình. Có ai khác muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh và được báp-têm không, muốn được ghi nhớ trong những lời cầu nguyện của chúng tôi ngay bây giờ, để được báp-têm bằng Đức Thánh Linh? Có ai khác, trước khi tôi nói những gì tôi định nói, muốn đứng và được tham gia không?

Ồ, bạn muốn được kể là một trong bầy của Ngài không? (Anh em sẽ làm điều ấy chứ?)

Không thì vết bèn trong, đang chờ đợi và chờ đợi nhìn thấy cảnh tượng ấy;
Ngài sắp đến lần nữa.

³⁰⁴ Ngài sắp đến một lần nữa. Anh em có muốn là kẻ thù Ngài hay muốn là con của Ngài? Một Đức Chúa Trời thịnh nộ vào buổi sáng đó, không gì ngoài Dòng Huyết của Chúa Jêsus mà Ngài sẽ nhận ra. Ngài sẽ không bao giờ...Tư cách thành viên giáo hội của anh em sẽ chẳng là gì đối với Ngài. Không gì ngoài Huyết!

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;

Chậm rãi.

Chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Điều gì có thể rửa sạch tội lỗi tôi?
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus;
Điều gì làm tôi khỏe lại được chẳng?
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài hát *Chẳng
Gì Ngoài Dòng Huyết*—Ed.]

Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus;
Đây là tất cả sự công bình của tôi,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Có ai khác không?

Ồ, quý giá là...

Không gì có thể chịu đựng được, thưa anh chị em. Thế giới
đang chìm đắm, nó đã chết!

...như tuyết;
Chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

³⁰⁵ Chậm chậm, Teddy, xin anh vui lòng, “Có một Suối đầy Huyết,
tuôn ra từ những mạch của Em-ma-nu-ên.”

³⁰⁶ Bây giờ, các bạn ơi, các bạn đang đứng trên đôi chân của
mình là—đang cố gắng chấp nhận sự êm dịu của Chúa Jêsus.
Cũng chính Kinh Thánh nói với chúng ta rằng những điều này
sẽ xảy ra, đã khiến chúng trôi qua đúng như cách mà Ngài đã
hứa. “Này, lời hứa,” Phi-e-rơ nói, “là thuộc về các ngươi và con
cái các ngươi và thuộc về hết thảy những người ở xa, tức là bao
nhiều người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

³⁰⁷ Anh chị em đứng lên vì anh chị em muốn phước lành của
Chúa ở trên anh chị em. Và với tư cách là tôi tớ của Ngài, tôi cầu
nguyện cho anh chị em, tôi sẽ cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời
sẽ ban cho anh chị em phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi

tự hỏi xem anh chị em có thể làm điều này trong lòng của mình không, nếu anh chị em chân thành, anh chị em hứa lời này với Chúa: “Lạy Chúa, con, từ lúc này, đứng trên chân mình, đang tìm kiếm phép báp-têm này bằng Đức Thánh Linh, con sẽ cầu nguyện luôn luôn và chờ đợi cho đến lúc Ngài đầy dẫy con bằng Đức Thánh Linh.” Mời anh chị em hứa lời đó với Đức Chúa Trời bằng cách đưa tay lên chứ? “Tôi sẽ cầu nguyện luôn luôn, liên tục, cho đến lúc Ngài đổ đầy tôi bằng sự êm dịu và nhân từ của Thánh Linh.”

Tôi dâng lời cầu nguyện của mình cho anh chị em bây giờ trong khi chúng ta cúi đầu:

³⁰⁸ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, họ là những chiến tích của Sự Hiện Diện của Ngài. Họ biết rằng những Lời này là thật bởi vì chúng là của Ngài. Họ biết rằng chúng đã được ban cho bởi Đức Thánh Linh, bởi vì chúng là Lời của Đức Chúa Trời. Và họ tin chắc rằng họ cần Ngài, rằng họ cần sự êm dịu của Đức Thánh Linh trong đời sống của họ để ban cho họ quyền năng đắc thắng. “Và họ sẽ nhận lãnh quyền phép từ trên Cao,” để sống một đời sống Cơ-đốc nhân, nhận lãnh quyền phép để thắng hơn những sự cám dỗ. Như bài hát chúng con vừa mới hát, “Họ nhóm lại trong phòng cao và cầu nguyện trong Danh Ngài, họ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh và quyền phép cho sự hầu việc đến.” Đó là những gì họ muốn, quyền năng cho sự hầu việc đến trên họ.

³⁰⁹ Con cầu xin Ngài, Cha ôi, như là đầy tớ của Ngài, như Ngài đã nhìn thấy họ đưa tay lên, họ đã có lời cam kết với Ngài và lời hứa rằng họ sẽ không bao giờ dừng lại, họ sẽ không để nó qua một bên nhưng họ sẽ cầu nguyện cho đến lúc Ngài đầy dẫy họ, Chúa ôi, cho họ được thỏa nguyện về Sự Hiện Diện Thánh của Ngài trong đời sống của họ. Con thay mặt họ dâng lời cầu nguyện, Chúa ôi, như là đầy tớ Ngài, họ sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Lạy Chúa, con nguyện xin họ sẽ không rời nhà thờ này cho đến lúc điều đó xảy ra, họ sẽ có mặt ở ngay đây cho đến lúc mỗi linh hồn được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³¹⁰ Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn Năng, Ngài đã được bày tỏ trong xác thịt để cất đi tội lỗi thế gian. Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba, đã lên Cao. Và Ngài có mặt tại đây tối nay, ở giữa chúng con, và trong danh của Đức Thánh Linh. Và chúng con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài, Chúa quý giá của chúng con, sẽ lấp đầy mỗi người trong số họ bằng Chính Mình Ngài. Và xin cho họ là một—một ơn phước cho Vương Quốc Ngài và trong thế giới hầu đến. Và một ngày kia khi cuối cùng Ngài đạt đến cuối đường, mà có thể là hôm nay, chúng con không biết sẽ là khi nào. Nhưng xin cho con có thể, lạy Chúa; được kể đến giữa những người đi vào sự Cất lên. Xin cho những người này đi vào trong sự Cất lên. Nguyên xin mỗi người ở trong sự Hiện diện Thiên thiêng và tất cả đều được đầy đầy bằng Thánh Linh, mà thuộc về Đức Chúa Trời, đi vào trong sự Cất lên.

³¹¹ Lạy Cha, xin nhận lấy những người này tối nay. Bây giờ họ là của Ngài, con giao phó họ cho Ngài. Trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹² Bây giờ, tôi muốn những người còn lại trong anh em mà đang đứng bên những người này, mà có Đức Thánh Linh, hãy đứng lên, đặt tay anh em trên họ.

...một Suối thiêng Huyết báu tuôn đầy,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.
 Sạch hết mọi gian ác liền,
 Sạch hết mọi gian ác liền;
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay
 Kịp trông Nguồn Huyết ngày ấy;
 Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
 Nhờ huyết được trong trắng ngay.
 Nhờ huyết được trong trắng ngay,
 Nhờ huyết được trong trắng ngay;
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

³¹³ Bây giờ hãy đưa tay anh em lên với Chúa và chỉ dâng Ngài lời ngợi khen. Nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Con đứng lên, con sẽ dâng lên cho Ngài lời ngợi khen. Con sẽ cảm ơn Ngài vì những ơn phước của Ngài, vì sự nhơn từ của Ngài, và vì ban cho con phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Cảm ơn Ngài, Chúa ôi! Cảm ơn Ngài, Chúa ôi! Cảm ơn Ngài, lạy Chúa yêu dấu, vì ban cho chúng con...Ngài giữ lời hứa của Ngài, Ngài đã phán vậy. Chúng con tin Ngài.

³¹⁴ Anh em há không hạnh phúc sao? Hãy nói, “Ngợi khen Chúa!” Teddy, xin để tôi...chỉ một lần nữa thôi, “Chúng ta tìm thấy nhiều người không thể hiểu được...” *Đây Giống Như Thiên Đàng Với Tôi.*

Chúng ta thấy nhiều người không thể hiểu
được

Lý do chúng ta thật phước hạnh và tự do;
Chúng ta đã băng qua Giô-đanh đến Xứ Ca-na-
an xinh đẹp,
Và đây giống như Thiên đàng đối với tôi.

Ồ, đây giống như Thiên đàng với tôi,
Ồ, đây giống như Thiên đàng với tôi;
Ồ, chúng ta đã băng qua Giô-đanh đến Xứ Ca-
na-an xinh đẹp,
Và điều này giống như Thiên đường đối với tôi.

Ô, khi tôi hạnh phúc, tôi hát và tôi la lớn,
Ma quỷ không tin Điều đó, tôi biết;
Nhưng tôi tràn đầy Thánh Linh, không nghi
ngờ gì nữa,
Và đó là những gì xảy ra với tôi.

Ồ, đó là những gì...Thiên đàng đối với tôi, (Ngợi
khen Chúa!)
Ồ, đây giống như Thiên đàng đối với tôi;
Tôi đã vượt qua sông Giô-đanh đến Xứ Ca-na-
an xinh đẹp,
Và đây giống như Thiên đàng đối với tôi.

315 Điều ấy làm cho anh em hạnh phúc chứ? Tốt. Hãy bắt tay với người nào đó, nói, “Ngợi khen Chúa!” Đây giống như Thiên đàng đối với tôi.

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Mang Danh này trong mọi nơi anh đi.

Danh quý báu, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh quý báu, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
Ngài,

Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh quý báu, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh quý báu, Ồ thật dịu dàng! (Thật dịu
dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ, im lặng, chúng ta cúi đầu:

...Danh Chúa Jêsus luôn,
Như cái Khiên che mọi bẫy lưới;
Khi những cám dỗ vây quanh anh,
Cứ kêu Danh Thánh trong lời cầu nguyện.
Danh quý báu, Ồ thật dịu dàng!

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH LAO-ĐI-XÊ VIE60-1211E

(The Laodicean Church Age)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 11 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org